

Uradni list Republike Slovenije

Mednarodne pogodbe

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 11 (Uradni list RS, št. 49) Ljubljana, petek 8. 7. 2016

ISSN 1318-0932 Leto XXVI

30. Zakon o ratifikaciji Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, in Protokola 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974 (MAKPPM)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, in Protokola 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974 (MAKPPM)

Razglašam Zakon o ratifikaciji Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, in Protokola 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974 (MAKPPM), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. junija 2016.

Št. 003-02-5/2016-22
Ljubljana, dne 29. junija 2016

Borut Pahor I.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O RATIFIKACIJI ATENSKE KONVENCIJE O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE PO MORJU, 1974, IN PROTOKOLA 2002 K ATENSKI KONVENCIJI O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE PO MORJU, 1974 (MAKPPM)

1. člen

Ratificirata se Atenska konvencija o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, sklenjena v Atenah 13. decembra 1974, in Protokol 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, sklenjen v Londonu 1. novembra 2002.

2. člen

Besedili konvencije in protokola se v izvirniku v angleškem in prevodu v slovenskem jeziku glasita:

ATHENS CONVENTION RELATING TO THE CARRIAGE OF PASSENGERS AND THEIR LUGGAGE BY SEA, 1974

The States Parties to this Convention,
HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agreement certain rules relating to the carriage of passengers and their luggage by sea;

HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

ARTICLE 1

Definitions

In this Convention the following expressions have the meaning hereby assigned to them:

1. (a) "carrier" means a person by or on behalf of whom a contract of carriage has been concluded, whether the carriage is actually performed by him or by a performing carrier;

(b) "performing carrier" means a person other than the carrier, being the owner, charterer or operator of a ship, who actually performs the whole or a part of the carriage;

ATENSKA KONVENCIJA O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE PO MORJU, 1974

Države pogodbence te konvencije so se

OB SPOZNANJU, da bi bilo zaželeno sporazumno dočiti nekatera enotna pravila o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju,

ODLOČILE, da bodo v ta namen sklenile konvencijo in so se dogovorile:

1. člen

Opredelitev pojmov

V tej konvenciji izrazi pomenijo:

1. (a) »prevoznik« pomeni osebo, ki je sklenila prevozno pogodbo ali je bila sklenjena v njenem imenu, ne glede na to, ali prevoz dejansko opravi ta oseba ali dejanski prevoznik;

(b) »dejanski prevoznik« pomeni osebo, ki ni prevoznik in je lahko lastnik, zakupnik ali upravljavec ladje, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza, ter

2. "contract of carriage" means a contract made by or on behalf of a carrier for the carriage by sea of a passenger or of a passenger and his luggage, as the case may be;

3. "ship" means only a seagoing vessel, excluding an air-cushion vehicle;

4. "passenger" means any person carried in a ship,

(a) under a contract of carriage, or

(b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods not governed by this Convention;

5. "luggage" means any article or vehicle carried by the carrier under a contract of carriage, excluding:

(a) articles and vehicles carried under a charter party, bill of lading or other contract primarily concerned with the carriage of goods, and

(b) live animals;

6. cabin luggage means luggage which the passenger has in his cabin or is otherwise in his possession, custody or control. Except for the application of paragraph 8 of this Article and Article 8, cabin luggage includes luggage which the passenger has in or on his vehicle.

7. "loss of or damage to luggage" includes pecuniary loss resulting from the luggage not having been re-delivered to the passenger within a reasonable time after the arrival of the ship on which the luggage has been or should have been carried, but does not include delays resulting from labour disputes;

8. "carriage" covers the following periods:

(a) with regard to the passenger and his cabin luggage, the period during which the passenger and/or his cabin luggage are on board the ship or in the course of embarkation or disembarkation, and the period during which the passenger and his cabin luggage are transported by water from land to the ship or vice-versa, if the cost of such transport is included in the fare or if the vessel used for this purpose of auxiliary transport has been put at the disposal of the passenger by the carrier. However, with regard to the passenger, carriage does not include the period during which he is in a marine terminal or station or on a quay or in or on any other port installation;

(b) with regard to cabin luggage, also the period during which the passenger is in a marine terminal or station or on a quay or in or on any other port installation if that luggage has been taken over by the carrier or his servant or agent and has not been re-delivered to the passenger;

(c) with regard to other luggage which is not cabin luggage, the period from the time of its taking over by the carrier or his servant or agent on shore or on board until the time of its re-delivery by the carrier or his servant or agent;

9. "international carriage" means any carriage in which, according to the contract of carriage, the place of departure and the place of destination are situated in two different States, or in a single State if, according to the contract of carriage or the scheduled itinerary, there is an intermediate port of call in another State;

10. "Organization" means the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization.

ARTICLE 2

Application

1. This Convention shall apply to any international carriage if:

(a) the ship is flying the flag of or is registered in a State Party to this Convention, or

(b) the contract of carriage has been made in a State Party to this Convention, or

(c) the place of departure or destination, according to the contract of carriage, is in a State Party to this Convention.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, this Convention shall not apply when the carriage is subject, under any other international convention concerning the carriage of passengers or luggage by another mode of transport, to a civil liability regime under the provisions of such convention, in so far as those provisions have mandatory application to carriage by sea.

2. »prevozna pogodba« pomeni pogodbo, ki jo je sklenil prevoznik ali je bila sklenjena v njegovem imenu za pomorski prevoz potnika ali potnika in njegove prtljage;

3. »ladja« pomeni samo morsko plovilo, ne pa plovila z zračno blazino;

4. »potnik« pomeni vsako osebo, ki jo prevaža ladja:

(a) na podlagi prevozne pogodbe ali

(b) osebo, ki s soglasjem prevoznika spremlja vozilo ali žive živali, ki so opredeljene v prevozni pogodbi za prevoz blaga, ki ga ta konvencija ne ureja;

5. »prtljaga« pomeni vsak predmet ali vozilo, ki ga na podlagi prevozne pogodbe prevaža prevoznik, razen:

(a) predmetov in vozil, ki se prevažajo v skladu s pogodbo o zakupu, nakladnico ali drugo pogodbo, ki v prvi vrsti ureja prevoz blaga, ter

(b) živih živali;

6. »kabinska prtlijaga« pomeni prtlijago, ki jo ima potnik v svoji kabini ali je kako drugače v njegovi posesti, varstvu ali pod njegovim nadzorom. Razen po osmeh odstavku tega člena in 8. členu vključuje kabinska prtlijaga tudi prtlijago, ki jo ima potnik v ali na svojem vozilu;

7. »izguba ali poškodovanje prtlijage« vključuje gmotno škodo, ki je posledica neizročitve prtlijage potniku v razumnem času po prihodu ladje, ki je prevažala ali bi morala prevažati prtlijago, ne vključuje pa zamud, ki so posledica delovnih sporov;

8. »prevoz« zajema ta obdobja:

(a) za potnika in njegovo kabinsko prtlijago čas, ko sta potnik oziroma njegova kabinska prtlijaga na ladji ali v postopku vkrcavanja ali izkrcavanja, in čas, ko se potnik in njegova kabinska prtlijaga prevažata s kopnega na ladjo ali obratno; če so stroški takega prevoza vključeni v ceno vozovnice ali je plovilo, ki se uporablja za tak pomožni prevoz, potniku zagotovil prevoznik. Prevoz ne vključuje časa, ki ga potnik prebije v pomorskom terminalu, na postaji, pomolu oziroma na ali v katerem koli drugem pristaniškem objektu;

(b) za kabinsko prtlijago prav tako čas, ki ga potnik prebije v pomorskom terminalu, na postaji ali pomolu oziroma na ali v katerem koli drugem pristaniškem objektu, če je prtlijago prevezel prevoznik ali oseba, ki dela zanj, ali njegov agent in potniku ni bila ponovno izročena;

(c) za drugo prtlijago, ki ni kabinska, čas od trenutka, ko jo prevzame prevoznik ali oseba, ki dela zanj, ali njegov agent na kopnem ali na ladji, do trenutka, ko jo prevoznik ali oseba, ki dela zanj, ali njegov agent potniku ponovno izroči;

9. »mednarodni prevoz« pomeni vsak prevoz, pri katerem sta v skladu s prevozno pogodbo kraj odhoda in prihoda v različnih državah ali v isti državi, če je v skladu s prevozno pogodbo ali načrtom poti vmesno pristanišče postanka v drugi državi;

10. »organizacija« pomeni Medvladno pomorsko poslovalno organizacijo.

2. člen

Uporaba

1. Ta konvencija se uporablja za vsak mednarodni prevoz, če:

(a) ladja pluje pod zastavo ali je registrirana v državi pogodbenici te konvencije,

(b) je bila prevozna pogodba sklenjena v državi pogodbenici te konvencije ali

(c) je v skladu s prevozno pogodbo kraj odhoda ali prihoda v državi pogodbenici te konvencije.

2. Ne glede na prvi odstavek tega člena se konvencija ne uporablja, kadar v skladu s katero koli mednarodno konvencijo o prevozu potnikov ali prtlijage z drugo vrsto prevoza veljajo pravila o odškodninski odgovornosti, če je uporaba te konvencije obvezna za pomorski prevoz.

ARTICLE 3

Liability of the carrier

1. The carrier shall be liable for the damage suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger and the loss of or damage to luggage if the incident which caused the damage so suffered occurred in the course of the carriage and was due to the fault or neglect of the carrier or of his servants or agents acting within the scope of their employment.

2. The burden of proving that the incident which caused the loss or damage occurred in the course of the carriage, and the extent of the loss or damage, shall lie with the claimant.

3. Fault or neglect of the carrier or of his servants or agents acting within the scope of their employment shall be presumed, unless the contrary is proved, if the death of or personal injury to the passenger or the loss of or damage to cabin luggage arose from or in connexion with the shipwreck, collision, stranding, explosion or fire, or defect in the ship. In respect of loss of or damage to other luggage, such fault or neglect shall be presumed, unless the contrary is proved, irrespective of the nature of the incident which caused the loss or damage. In all other cases the burden of proving fault or neglect shall lie with the claimant.

ARTICLE 4

Performing carrier

1. If the performance of the carriage or part thereof has been entrusted to a performing carrier, the carrier shall nevertheless remain liable for the entire carriage according to the provisions of this Convention. In addition, the performing carrier shall be subject and entitled to the provisions of this Convention for the part of the carriage performed by him.

2. The carrier shall, in relation to the carriage performed by the performing carrier, be liable for the acts and omissions of the performing carrier and of his servants and agents acting within the scope of their employment.

3. Any special agreement under which the carrier assumes obligations not imposed by this Convention or any waiver of rights conferred by this Convention shall affect the performing carrier only if agreed by him expressly and in writing.

4. Where and to the extent that both the carrier and the performing carrier are liable, their liability shall be joint and several.

5. Nothing in this Article shall prejudice any right of recourse as between the carrier and the performing carrier.

ARTICLE 5

Valuables

The carrier shall not be liable for the loss of or damage to monies, negotiable securities, gold, silverware, jewellery, ornaments, works of art, or other valuables, except where such valuables have been deposited with the carrier for the agreed purpose of safe-keeping in which case the carrier shall be liable up to the limit provided for in paragraph 3 of Article 8 unless a higher limit is agreed upon in accordance with paragraph 1 of Article 10.

ARTICLE 6

Contributory fault

If the carrier proves that the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to his luggage was caused or contributed to by the fault or neglect of the passenger, the court seized of the case may exonerate the carrier wholly or partly from his liability in accordance with the provisions of the law of that court.

3. člen

Odgovornost prevoznika

1. Prevoznik je odgovoren za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki je posledica ladijske nesreče, in za škodo zaradi izgube ali poškodovanja prtljage, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo med prevozom namenoma ali iz malomarnosti prevoznika ali oseb, ki delajo za prevoznika, in njegovih agentov pri opravljanju njihovih nalog.

2. Dokazno breme, da se je nesreča, ki je povzročila izgubo ali škodo, zgodila med prevozom, pa tudi glede obsegata škode je na tožniku.

3. Če je do smrti ali telesne poškodbe potnika ali izgube ali poškodovanja prtljage prišlo zaradi brodoloma, trčenja, nasedanja, eksplozije, požara ali okvare ladje ali v zvezi z njimi, se domneva, da je nastala namenoma ali iz malomarnosti prevoznika ali oseb, ki delajo za prevoznika, in njegovih agentov pri opravljanju njihovih nalog, razen če se ne dokaže drugače. Za izgubo ali poškodovanje druge prtljage se domneva, da je nastala namenoma ali iz malomarnosti, razen če se ne dokaže drugače, ne glede na vrsto nesreče, ki je povzročila izgubo ali poškodovanje. V vseh drugih primerih je dokazno breme namena ali malomarnosti na tožniku.

4. člen

Dejanski prevoznik

1. Če je bil prevoz ali del prevoza zaupan dejanskemu prevozniku, prevoznik skladno s konvencijo vseeno ostaja odgovoren za celoten prevoz. Poleg tega za dejanskega prevoznika za del prevoza, ki ga opravi, veljajo pravice in obveznosti, ki mu jih nalaga ta konvencija.

2. Prevoznik je pri prevozu, ki ga opravi dejanski prevoznik, odgovoren za storitve in opustitve dejanj dejanskega prevoznika in oseb, ki delajo zanj, ali njegovih agentov, ki jih ti storijo pri opravljanju svojih nalog.

3. Poseben dogovor, po katerem prevoznik prevzema obveznosti, ki jih ta konvencija ne nalaga, ali se odreka pravicam, zagotovljenim z njo, zavezuje dejanskega prevoznika le, če se je s tem izrecno pisno strinjal.

4. Če sta odgovorna prevoznik in dejanski prevoznik, je njuna odgovornost solidarna.

5. Določbe tega člena ne posegajo v pravico do regresnega zahtevka v razmerju med prevoznikom in dejanskim prevoznikom.

5. člen

Vrednostni predmeti

Prevoznik ni odgovoren za izgubo ali poškodbo denarja, vrednostnih papirjev, zlata, srebrnine, nakita, okrasnih predmetov, umetnin ali drugih vrednostnih predmetov, razen če niso bili vrednostni predmeti zaupani prevozniku v hrambo, pri čemer pa je prevoznik odgovoren do omejitve v tretjem odstavku 8. člena, razen če ni v skladu s prvim odstavkom 10. člena dogovorjena višja omejitev.

6. člen

Deljena odgovornost

Če prevoznik dokaže, da je smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje njegove prtljage povzročilo namerno ali malomarno ravnanje potnika oziroma je njegovo ravnanje k temu pripomoglo, lahko v skladu s pravom sodišče, ki obravnava primer, prevoznika deloma ali v celoti oprosti odgovornosti.

ARTICLE 7

Limit of liability for personal injury

1. The liability of the carrier for the death of or personal injury to a passenger shall in no case exceed 700,000 francs per carriage. Where in accordance with the law of the court seized of the case damages are awarded in the form of periodical income payments, the equivalent capital value of those payments shall not exceed the said limit.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, the national law of any State Party to this Convention may fix, as far as carriers who are nationals of such State are concerned, a higher *per capita* limit of liability.

ARTICLE 8

Limit of liability for loss of or damage to luggage

1. The liability of the carrier for the loss of or damage to cabin luggage shall in no case exceed 12,500 francs per passenger, per carriage.

2. The liability of the carrier for the loss of or damage to vehicles including all luggage carried in or on the vehicle shall in no case exceed 50,000 francs per vehicle, per carriage.

3. The liability of the carrier for the loss of or damage to luggage other than that mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article shall in no case exceed 18,000 francs per passenger, per carriage.

4. The carrier and the passenger may agree that the liability of the carrier shall be subject to a deductible not exceeding 1,750 francs in the case of damage to a vehicle and not exceeding 200 francs per passenger in the case of loss of or damage to other luggage, such sum to be deducted from the loss or damage.

ARTICLE 9

Monetary unit and conversion

1. The franc mentioned in this Convention shall be deemed to refer to a unit consisting of 65.5 milligrams of gold of millesimal fineness 900.

2. The amounts referred to in Articles 7 and 8 shall be converted into the national currency of the State of the court seized of the case on the basis of the official value of that currency, by reference to the unit defined in paragraph 1 of this Article, on the date of the judgment or the date agreed upon by the parties. If there is no such official value, the competent authority of the State concerned shall determine what shall be considered as the official value for the purpose of this Convention.

ARTICLE 10

Supplementary provisions on limits of liability

1. The carrier and the passenger may agree, expressly and in writing, to higher limits of liability than those prescribed in Articles 7 and 8.

2. Interest on damages and legal costs shall not be included in the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8.

ARTICLE 11

Defences and limits for carriers' servants

If an action is brought against a servant or agent of the carrier or of the performing carrier arising out of damage covered by this Convention, such servant or agent, if he proves that he acted within the scope of his employment, shall be entitled to avail himself of the defences and limits of liability which the carrier or the performing carrier is entitled to invoke under this Convention.

7. člen

Omejitev odgovornosti za telesno poškodbo

1. Odgovornost prevoznika za smrt ali telesno poškodbo potnika v nobenem primeru ne presega 700 000 frankov za prevoz. Če je v skladu s pravom sodišča, ki obravnava primer, dodeljena odškodnina v obliki večkratnih rednih izplačil, skupna vrednost plačil ne sme preseči navedene omejitve.

2. Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko država pogodbenica v svoji zakonodaji za prevoznike, ki so njeni državljeni, določi višjo mejo odgovornosti **za osebo**.

8. člen

Omejitev odgovornosti za izgubo ali poškodovanje prtljage in vozil

1. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje kabinske prtljage v nobenem primeru ne presega 12 500 frankov za potnika za prevoz.

2. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje vozil, vključno z vso prtljago v ali na vozilu, v nobenem primeru ne presega 50 000 frankov za vozilo za prevoz.

3. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje prtljage, razen prtljage iz prvega in drugega odstavka, v nobenem primeru ne presega 18 000 frankov za potnika za prevoz.

4. Prevoznik in potnik se lahko dogovorita, da je prevoznik odgovoren z odbitno franšizo, ki ni višja od 1750 frankov, če je poškodovano vozilo, in ni višja od 200 frankov za potnika, če se izgubi ali poškoduje druga prtljaga; ta znesek se odšteje od izgube ali škode.

9. člen

Denarna enota in pretvorba

1. Frank v tej konvenciji pomeni enoto, ki je enaka petinšestdesetim in pol miligramom zlata čistoti devetsto tisočin.

2. Zneski iz 7. in 8. člena se pretvorijo v valuto države sodišča, ki obravnava primer, na podlagi uradne vrednosti te valute v razmerju do enote iz prvega odstavka tega člena na dan izdaje sodne odločbe ali na dan, o katerem se dogovorita stranki. Če uradna vrednost ni določena, pristojni organ te države določi vrednost, ki velja za uradno vrednost po tej konvenciji.

10. člen

Dodatne določbe o omejitvi odgovornosti

1. Prevoznik in potnik se lahko izrecno in pisno dogovorita za višje omejitve odgovornosti od tistih iz 7. in 8. člena.

2. Obresti na odškodnino in pravni stroški niso vključeni v omejitve odgovornosti iz 7. in 8. člena.

11. člen

Ugovori in omejitve odgovornosti za osebe, ki delajo za prevoznika

Če je zoper osebo, ki dela za prevoznika, ali agenta prevoznika ali dejanskega prevoznika vložena tožba za povrnitev škode po tej konvenciji, lahko taka oseba ali agent, če dokaže, da je deloval v okviru svojih nalog, uveljavlja tiste ugovore in omejitve odgovornosti, na katere se lahko v skladu s to konvencijo sicer sklicuje prevoznik ali dejanski prevoznik.

ARTICLE 12***Aggregation of claims***

1. Where the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8 take effect, they shall apply to the aggregate of the amounts recoverable in all claims arising out of the death of or personal injury to any one passenger or the loss of or damage to his luggage.

2. In relation to the carriage performed by a performing carrier, the aggregate of the amounts recoverable from the carrier and the performing carrier and from their servants and agents acting within the scope of their employment shall not exceed the highest amount which could be awarded against either the carrier or the performing carrier under this Convention, but none of the persons mentioned shall be liable for a sum in excess of the limit applicable to him.

3. In any case where a servant or agent of the carrier or of the performing carrier is entitled under Article 11 of this Convention to avail himself of the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8, the aggregate of the amounts recoverable from the carrier, or the performing carrier as the case may be, and from that servant or agent, shall not exceed those limits.

ARTICLE 13***Loss of right to limit liability***

1. The carrier shall not be entitled to the benefit of the limits of liability prescribed in Articles 7 and 8 and paragraph 1 of Article 10, if it is proved that the damage resulted from an act or omission of the carrier done with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

2. The servant or agent of the carrier or of the performing carrier shall not be entitled to the benefit of those limits if it is proved that the damage resulted from an act or omission of that servant or agent done with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

ARTICLE 14***Basis for claims***

No action for damages for the death of or personal injury to a passenger, or for the loss of or damage to luggage, shall be brought against a carrier or performing carrier otherwise than in accordance with this Convention.

ARTICLE 15***Notice of loss or damage to luggage***

1. The passenger shall give written notice to the carrier or his agent:

- (a) in the case of apparent damage to luggage:
 - (i) for cabin luggage, before or at the time of disembarkation of the passenger;
 - (ii) for all other luggage, before or at the time of its re-delivery;
- (b) in the case of damage to luggage which is not apparent, or loss of luggage, within fifteen days from the date of disembarkation or re-delivery or from the time when such re-delivery should have taken place.

2. If the passenger fails to comply with this Article, he shall be presumed, unless the contrary is proved, to have received the luggage undamaged.

3. The notice in writing need not be given if the condition of the luggage has at the time of its receipt been the subject of joint survey or inspection.

ARTICLE 16***Time-bar for actions***

1. Any action for damages arising out of the death of or personal injury to a passenger or for the loss of or damage to luggage shall be time-barred after a period of two years.

12. člen***Seštevanje zahtevkov***

1. Če se uporablajo omejitve odgovornosti iz 7. in 8. člena, se nanašajo na skupno vrednost vseh zneskov odškodninskih zahtevkov, vloženih zaradi smrti ali telesne poškodbe posameznega potnika ali izgube ali poškodovanja njegove prtljage.

2. Za prevoz, ki ga opravi dejanski prevoznik, skupna vrednost zneskov, ki se lahko zahtevajo od prevoznika, dejanskega prevoznika in oseb, ki zanju delajo, in njunih agentov, ki delujejo v okviru svojih nalog, ne presegajo najvišjega zneska, na katerega je v skladu s to konvencijo mogoče obsoditi prevoznika ali dejanskega prevoznika, vendar nobena od omenjenih oseb ni odgovorna za znesek, ki bi presegel zanjo veljavno omejitev.

3. V vseh primerih, v katerih se lahko oseba, ki dela za prevoznika, ali agent prevoznika ali dejanskega prevoznika v skladu z 11. členom konvencije sklicuje na omejitve odgovornosti iz 7. in 8. člena, skupna vrednost zneskov, ki se lahko zahtevajo od prevoznika ali dejanskega prevoznika in od osebe, ki zanju dela, ali njegovega agenta, ne presegajo teh omejitev.

13. člen***Izguba pravice do omejitve odgovornosti***

1. Prevoznik ni upravičen do omejitev odgovornosti iz 7. in 8. člena ter prvega odstavka 10. člena, če se dokaže, da je škoda nastala zaradi storitve ali opustitve dejanja prevoznika z namenom povzročiti tako škodo ali zaradi nepremišljenosti in z zavedanjem, da bo po vsej verjetnosti nastala taka škoda.

2. Oseba, ki dela za prevoznika, ali agent prevoznika ali dejanskega prevoznika ni upravičen do omejitev odgovornosti, če se dokaže, da je škoda nastala zaradi storitve ali opustitve dejanja te osebe ali agenta z namenom povzročiti tako škodo ali zaradi nepremišljenosti in z zavedanjem, da bo po vsej verjetnosti nastala taka škoda.

14. člen***Podlaga za tožbene zahtevke***

Odškodninski zahtevek zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, izgube ali poškodovanja prtljage se vloži zoper prevoznika ali dejanskega prevoznika le v skladu s to konvencijo.

15. člen***Obvestilo o izgubi ali poškodovanju prtljage***

1. Potnik pisno obvesti prevoznika ali njegovega agenta:

- (a) ob očitnem poškodovanju prtljage:
 - (i) za kabinsko prtljago pred ali med izkrcanjem potnika;
 - (ii) za vso drugo prtljago pred ponovno izročitvijo ali ob njej;
- (b) ob poškodovanju prtljage, ki ni očitno, ali izgubi prtljage v petnajstih dneh po izkrcanju ali ponovni izročitvi prtljage ali po dnevnu, ko bi prtljaga morala biti ponovno izročena.

2. Če potnik ne ravna po tem členu, se šteje, da je bila prejeta prtljaga nepoškodovana, razen če se ne dokaže drugače.

3. Pisno obvestilo ni potrebno, če je bila prtljaga ob prejemu skupaj pregledana.

16. člen***Zastaranje zahtevkov***

1. Vsi zahtevki v zvezi s smrto ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanjem prtljage zastarajo v dveh letih.

2. The limitation period shall be calculated as follows:

(a) in the case of personal injury, from the date of disembarkation of the passenger;

(b) in the case of death occurring during carriage, from the date when the passenger should have disembarked, and in the case of personal injury occurring during carriage and resulting in the death of the passenger after disembarkation, from the date of death, provided that this period shall not exceed three years from the date of disembarkation;

(c) in the case of loss of or damage to luggage, from the date of disembarkation or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later.

3. The law of the court seized of the case shall govern the grounds of suspension and interruption of limitation periods, but in no case shall an action under this Convention be brought after the expiration of a period of three years from the date of disembarkation of the passenger or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later.

4. Notwithstanding paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, the period of limitation may be extended by a declaration of the carrier or by agreement of the parties after the cause of action has arisen. The declaration or agreement shall be in writing.

ARTICLE 17

Competent jurisdiction

1. An action arising under this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts listed below, provided that the court is located in a State Party to this Convention:

(a) the court of the place of permanent residence or principal place of business of the defendant, or

(b) the court of the place of departure or that of the destination according to the contract of carriage, or

(c) a court of the State of the domicile or permanent residence of the claimant, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State, or

(d) a court of the State where the contract of carriage was made, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State.

2. After the occurrence of the incident which has caused the damage, the parties may agree that the claim for damages shall be submitted to any jurisdiction or to arbitration.

ARTICLE 18

Invalidity of contractual provisions

Any contractual provision concluded before the occurrence of the incident which has caused the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to his luggage, purporting to relieve the carrier of his liability towards the passenger or to prescribe a lower limit of liability than that fixed in this Convention except as provided in paragraph 4 of Article 8, and any such provision purporting to shift the burden of proof which rests on the carrier, or having the effect of restricting the option specified in paragraph 1 of Article 17, shall be null and void, but the nullity of that provision shall not render void the contract of carriage which shall remain subject to the provisions of this Convention.

ARTICLE 19

Other conventions on limitation of liability

This Convention shall not modify the rights or duties of the carrier, the performing carrier, and their servants or agents provided for in international conventions relating to the limitation of liability of owners of seagoing ships.

ARTICLE 20

Nuclear damage

No liability shall arise under this Convention for damage caused by a nuclear incident.

2. Zastaralni rok teče:

(a) ob telesni poškodbi od dneva izkrcanja potnika;

(b) ob smrti med prevozom od dneva, ko bi se potnik moral izkratiti, in ob telesni poškodbi, nastali med prevozom, katere posledica je smrt potnika po izkrcanju, od dneva smrti, če to obdobje ni daljše od treh let od dneva izkrcanja;

(c) ob izgubi ali poškodovanju prtljage od dneva izkrcanja ali od dneva, ko bi do izkrcanja moralno priti, kar je pozneje.

3. Pravo sodišča, ki obravnava primer, je podlaga za zasno odložitev in prekinitev zastaralnih rokov, vendar tožba na podlagi te konvencije in nobenem primeru ne more biti vložena po treh letih od dneva izkrcanja potnika ali od dneva, ko bi do izkrcanja moralno priti, kar je pozneje.

4. Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se lahko zastaralni rok podaljša z izjavo prevoznika ali z dogovorom strank po nastanku vzroka za tožbo. Izjava ali dogovor je v pisni obliki.

17. člen

Sodna pristojnost

1. Tožba se v skladu s to konvencijo po izbiri tožnika vloži pri enem od naštetih sodišč, če je v državi pogodbenici konvencije:

(a) sodišče države stalnega prebivališča ali sedeža toženca,

(b) sodišče države odhoda ali prihoda v skladu s prevozno pogodbo,

(c) sodišče države začasnega ali stalnega prebivališča tožnika, če ima toženec poslovno enoto v tej državi in je pod jurisdikcijo te države, ali

(d) sodišče države sklenitve prevozne pogodbe, če ima toženec poslovno enoto v tej državi in je pod jurisdikcijo te države.

2. Po nesreči, ki je povzročila škodo, se stranki lahko dogovorita, da se odškodninski zahtevek vloži pri katerem kolikoli sudišču ali predloži arbitraži.

18. člen

Ničnost pogodbenih določb

Pogodbene določbe, dogovorjene pred nastankom nesreč, ki je povzročila smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje prtljage, katerih namen je razbremeniti prevoznika odgovornosti do potnika ali predpisati nižjo omejitev odgovornosti, kot je določena s to konvencijo, razen v primerih iz četrtega odstavka 8. člena, in določbe, katerih namen je prevaliti dokazno breme s prevoznika ali dejanskega prevoznika ali katerih posledica je omejitev možnosti iz prvega odstavka 17. člena, so nične, vendar pa ničnost takih pogodbenih določb ne pomeni ničnosti celotne prevozne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe te konvencije.

19. člen

Druge določbe o omejitvi odgovornosti

Ta konvencija ne spreminja pravic ali dolžnosti prevoznika, prevoznika izvajalca ali njunih uslužencev ali agentov, določenih z mednarodnimi konvencijami o omejitvi odgovornosti lastnikov morskih ladij.

20. člen

Jedrska škoda

Ta konvencija ne določa odgovornosti za škodo, nastalo zaradi jedrske nesreče:

(a) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage under either the Paris Convention of 29 July 1960 on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy as amended by its Additional Protocol of 28 January 1964, or the Vienna Convention of 21 May 1963 on Civil Liability for Nuclear Damage, or

(b) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage by virtue of a national law governing the liability for such damage, provided that such law is in all respects as favourable to persons who may suffer damage as either the Paris or the Vienna Conventions.

ARTICLE 21

Commercial carriage by public authorities

This Convention shall apply to commercial carriage undertaken by States or Public Authorities under contracts of carriage within the meaning of Article 1.

ARTICLE 22

Declaration of non-application

1. Any Party may at the time of signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, declare in writing that it will not give effect to this Convention when the passenger and the carrier are subjects or nationals of that Party.

2. Any declaration made under paragraph 1 of this Article may be withdrawn at any time by a notification in writing to the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 23

Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organization until 31 December 1975 and shall thereafter remain open for accession.

2. States may become Parties to this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;
 (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
 (c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 24

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which ten States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For any State which subsequently signs this Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall come into force on the ninetieth day after the date of such signature or deposit.

ARTICLE 25

Denunciation

1. This Convention may be denounced by a Party at any time after the date on which the Convention entered into force for that Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General of the Organization who shall inform all other Parties of the receipt of the instrument of denunciation and of the date of its deposit.

3. A denunciation shall take effect one year after the deposit of an instrument of denunciation, or after such longer period as may be specified in the instrument.

(a) če je upravljavec jedrskega objekta odgovoren za škodo v skladu s Pariško konvencijo z dne 29. julija 1960 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije, spremenjeno z Dodatnim protokolom z dne 28. januarja 1964, ali z Dunajsko konvencijo z dne 21. maja 1963 o civilni odgovornosti za jedrsko škodo, ali

(b) če je upravljavec jedrskega objekta za tako škodo odgovoren po notranji zakonodaji, ki ureja tako odgovornost, in če je ta zakonodaja v vseh pogledih enako ugodna za prizadete osebe kot Pariška ali Dunajska konvencija.

21. člen

Gospodarski prevoz, ki ga opravlja javni organi

Ta konvencija se uporablja za gospodarski prevoz, ki ga v skladu s prevozno pogodbo v smislu 1. člena opravlja države ali javni organi.

22. člen

Izjava o neuporabi

1. Pogodbenica lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi te konvencije ali ob pristopu k njej pisno izjavi, da ne bo uporabljala te konvencije, če sta potnik in prevoznik njena državljana.

2. Izjava iz prvega odstavka se lahko kadar koli umakne z uradnim pisnim obvestilom generalnemu sekretarju organizacije.

23. člen

Podpis, ratifikacija in pristop

1. Konvencija je na voljo za podpis na sedežu organizacije do 31. decembra 1975, nato pa je na voljo za pristop.

2. Države lahko postanejo pogodbenice te konvencije:

(a) s podpisom brez pridržka glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve;
 (b) s podpisom s pridržkom glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ki mu sledi ratifikacija, sprejetje ali odobritev, ali
 (c) s pristopom.

3. Konvencija se ratificira, sprejme, odobri ali se k njej pristopi z deponiranjem ustrezne listine pri generalnem sekretarju organizacije.

24. člen

Začetek veljavnosti

1. Konvencija začne veljati devetdeseti dan po dnevnu, ko jo je deset držav podpisalo brez pridržkov glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve ali pri generalnem sekretarju deponiralo potrebne listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

2. Za vsako državo, ki to konvencijo podpiše pozneje brez pridržkov glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve ali deponira listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, začne konvencija veljati devetdeseti dan po dnevnu podpisa ali deponiranja.

25. člen

Odpoved

1. Pogodbenica lahko odpove konvencijo kadar koli po dnevnu, ko konvencija začne veljati zanje.

2. Konvencija se odpove z deponiranjem listine o odpovedi pri generalnem sekretarju organizacije, ki obvesti vse druge pogodbenice o sprejetju listine o odpovedi in datumu njenega deponiranja.

3. Odpoved začne veljati eno leto po deponirjanju listine o odpovedi ali po poteku obdobja, ki je lahko daljše in je določeno v tej listini.

ARTICLE 26***Revision and amendment***

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Parties to this Convention for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Parties.

3. Any State becoming a Party to this Convention after the entry into force of an amendment adopted by a conference convened in accordance with this Article shall be bound by the Convention as amended.

ARTICLE 27***Depositary***

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature and each deposit of an instrument together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention;

(iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all signatory States and to all States which have acceded to this Convention.

3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 28***Languages***

This Convention is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretary-General of the Organization and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

DONE AT ATHENS this thirteenth day of December one thousand nine hundred and seventy-four.

26. člen***Spremembe***

1. Organizacija lahko skliče konferenco za spremembo te konvencije.

2. Organizacija skliče konferenco pogodbenic te konvencije za njeno spremembo na zahtevo vsaj tretjine pogodbenic.

3. Za državo, ki postane pogodbenica te konvencije po začetku veljavnosti spremembe, ki je bila sprejeta na konferenci, sklicani po tem členu, velja spremenjena konvencija.

27. člen***Depozitar***

1. Konvencija se deponira pri generalnem sekretarju organizacije.

2. Generalni sekretar organizacije:

(a) obvesti vse države, ki so podpisale konvencijo ali pristopile k njej, o:

(i) vsakem novem podpisu ali deponiranju listine ter datumu podpisa ali deponiranja;

(ii) datumu začetka veljavnosti te konvencije;

(iii) vsaki odpovedi te konvencije in datumu začetka veljavnosti odpovedi;

(b) pošlje overjene kopije te konvencije vsem podpisnicam in vsem državam, ki so pristopile k njej.

3. Ko začne ta konvencija veljati, generalni sekretar organizacije pošlje njeno overjeno kopijo Sekretariatu Združenih narodov za vpis v register in objavo v skladu s 102. členom Ustanovne listine Združenih narodov.

28. člen***Jeziki***

Konvencija je sestavljena v enem izvirniku v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni. Generalni sekretar organizacije pripravi uradni prevod v ruski in španski jezik in ga deponira skupaj s podpisanim izvirnikom.

V POTRDITEV TEGA so podpisani, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO V ATENAH trinajstega decembra tisoč devetsto štiriinsedemdeset.

**PROTOCOL OF 2002 TO THE ATHENS CONVENTION
RELATING TO THE CARRIAGE OF PASSENGERS
AND THEIR LUGGAGE BY SEA, 1974**

The States Parties to this Protocol,

CONSIDERING that it is desirable to revise the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at Athens on 13 December 1974, to provide for enhanced compensation, to introduce strict liability, to establish a simplified procedure for updating the limitation amounts, and to ensure compulsory insurance for the benefit of passengers,

RECALLING that the 1976 Protocol to the Convention introduces the Special Drawing Right as the Unit of Account in place of the gold franc,

HAVING NOTED that the 1990 Protocol to the Convention, which provides for enhanced compensation and a simplified procedure for updating the limitation amounts, has not entered into force,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of this Protocol:

1 "Convention" means the text of the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 1974.

2 "Organization" means the International Maritime Organization.

3 "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 2

Article 1, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

(a) "carrier" means a person by or on behalf of whom a contract of carriage has been concluded, whether the carriage is actually performed by that person or by a performing carrier;

(b) "performing carrier" means a person other than the carrier, being the owner, charterer or operator of a ship, who actually performs the whole or a part of the carriage; and

(c) "carrier who actually performs the whole or a part of the carriage" means the performing carrier, or, in so far as the carrier actually performs the carriage, the carrier.

ARTICLE 3

1 Article 1, paragraph 10 of the Convention is replaced by the following:

10 "Organization" means the International Maritime Organization.

2 The following text is added as Article 1, paragraph 11, of the Convention:

11 "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 4

Article 3 of the Convention is replaced by the following text:

Article 3

Liability of the carrier

1 For the loss suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger caused by a shipping incident, the carrier shall be liable to the extent that such loss in respect of that passenger on each distinct occasion does not exceed 250,000 units of account, unless the carrier proves that the incident:

(a) resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character; or

(b) was wholly caused by an act or omission done with the intent to cause the incident by a third party.

**PROTOKOL 2002 K ATENSKI KONVENCIJI
O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE
PO MORJU, 1974**

Države pogodbenice tega protokola so se

OB UPOŠTEVANJU, da je treba spremeniti Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, podpisano v Atenah 13. decembra 1974, zaradi povečanja odškodnin, uvedbe večje odgovornosti, uvedbe poenostavljenega postopka za usklajevanje zneskov omejitve in zagotovitev obveznega zavarovanja v korist potnikov,

OB SKLICEVANJU na Protokol, 1976, h konvenciji, ki za obračunsko enoto namesto zlatega franka določa posebno pravico črpanja,

OB UGOTOVITVI, da Protokol, 1990, h konvenciji, ki uvaža večje odškodnine in poenostavljen postopek za usklajevanje zneskov omejitve, ni začel veljati,

dogovorile:

1. ČLEN

V tem protokolu:

1. »konvencija« pomeni Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974;

2. »organizacija« pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo;

3. »generalni sekretar« pomeni generalnega sekretarja organizacije.

2. ČLEN

Prvi odstavek 1. člena konvencije se nadomesti s tem besedilom:

(a) »prevoznik« pomeni osebo, ki je sklenila prevozno pogodbo ali je bila sklenjena v njenem imenu, ne glede na to, ali prevoz dejansko opravi ta oseba ali dejanski prevoznik;

(b) »dejanski prevoznik« pomeni osebo, ki ni prevoznik in je lahko lastnik, zakupnik ali upravljavec ladje, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza;

(c) »prevoznik, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza« pomeni dejanskega prevoznika ali prevoznika, kadar dejansko opravi prevoz.

3. ČLEN

1. Deseti odstavek 1. člena konvencije se nadomesti s tem besedilom:

10 »organizacija« pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo.

2. 1. členu konvencije se doda to besedilo kot enajsti odstavek:

11. »generalni sekretar« pomeni generalnega sekretarja organizacije.

4. ČLEN

3. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

3. člen

Odgovornost prevoznika

1. Za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki je posledica pomorske nesreče, je prevoznik odgovoren do 250 000 obračunskej enot za posameznega potnika v posameznem primeru, razen če prevoznik dokaze, da je nesreča:

(a) posledica vojne, sovražnosti, državljanke vojne, vstaje ali izjemnega, neizogibnega ali neobvladljivega naravnega pojava ali

(b) je nastala zaradi storitve ali opustitve dejanja tretje osebe z namenom povzročitve nesreče.

If and to the extent that the loss exceeds the above limit, the carrier shall be further liable unless the carrier proves that the incident which caused the loss occurred without the fault or neglect of the carrier.

2 For the loss suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger not caused by a shipping incident, the carrier shall be liable if the incident which caused the loss was due to the fault or neglect of the carrier. The burden of proving fault or neglect shall lie with the claimant.

3 For the loss suffered as a result of the loss of or damage to cabin luggage, the carrier shall be liable if the incident which caused the loss was due to the fault or neglect of the carrier. The fault or neglect of the carrier shall be presumed for loss caused by a shipping incident.

4 For the loss suffered as a result of the loss of or damage to luggage other than cabin luggage, the carrier shall be liable unless the carrier proves that the incident which caused the loss occurred without the fault or neglect of the carrier.

5 For the purposes of this Article:

(a) "shipping incident" means shipwreck, capsizing, collision or stranding of the ship, explosion or fire in the ship, or defect in the ship;

(b) "fault or neglect of the carrier" includes the fault or neglect of the servants of the carrier, acting within the scope of their employment;

(c) "defect in the ship" means any malfunction, failure or non-compliance with applicable safety regulations in respect of any part of the ship or its equipment when used for the escape, evacuation, embarkation and disembarkation of passengers; or when used for the propulsion, steering, safe navigation, mooring, anchoring, arriving at or leaving berth or anchorage, or damage control after flooding; or when used for the launching of life saving appliances; and

(d) "loss" shall not include punitive or exemplary damages.

6 The liability of the carrier under this Article only relates to loss arising from incidents that occurred in the course of the carriage. The burden of proving that the incident which caused the loss occurred in the course of the carriage, and the extent of the loss, shall lie with the claimant.

7 Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse of the carrier against any third party, or the defence of contributory negligence under Article 6 of this Convention. Nothing in this Article shall prejudice any right of limitation under Articles 7 or 8 of this Convention.

8 Presumptions of fault or neglect of a party or the allocation of the burden of proof to a party shall not prevent evidence in favour of that party from being considered.

ARTICLE 5

The following text is added as Article 4bis of the Convention:

Article 4bis Compulsory insurance

1 When passengers are carried on board a ship registered in a State Party that is licensed to carry more than twelve passengers, and this Convention applies, any carrier who actually performs the whole or a part of the carriage shall maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or similar financial institution, to cover liability under this Convention in respect of the death of and personal injury to passengers. The limit of the compulsory insurance or other financial security shall not be less than 250,000 units of account per passenger on each distinct occasion.

Če škoda presega navedeno omejitev, je prevoznik odgovoren še nadalje, če ne dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo namenoma ali iz malomarnosti.

2. Prevoznik je odgovoren za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki ni posledica ladijske nesreče, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali iz malomarnosti. Dokazno breme namena ali malomarnosti je na tožniku.

3. Prevoznik je odgovoren za škodo, nastalo zaradi izgube ali poškodovanja kabinske prtljage, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali iz malomarnosti. Za škodo, ki je nastala zaradi ladijske nesreče, se domneva, da je nastala namenoma ali iz malomarnosti prevoznika.

4. Prevoznik je odgovoren za škodo, nastalo zaradi izgube ali poškodovanja prtljage, ki ni kabinska prtljaga, če ne dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo namenoma ali iz malomarnosti.

5. V tem členu:

(a) »ladijska nesreča« pomeni brodolom, prevrnitev, trčenje ali nasedanje ladje, eksplozijo, požar ali okvaro ladje;

(b) »namen ali malomarnost prevoznika« vključuje namen ali malomarnost oseb, ki delajo za prevoznika, pri opravljanju njihovih nalog;

(c) »okvara ladje« pomeni vsako nepravilno delovanje, okvaro ali neupoštevanje ustreznih varnostnih predpisov glede katerega koli dela ladje ali njene opreme, ki se uporablja za umik, evakuacijo, vkrcavanje in izkrcavanje potnikov, pogon, krmiljenje, varno plovbo, privezovanje, sidranje, vplutje ali izplutje s priveza ali sidrišča, nadzorovanje škode zaradi poplave ali za sprožitev reševalnih naprav;

(d) »škoda« ne vključuje kaznovalnih ali odvračalnih odškodnin.

6. Odgovornost prevoznika v skladu s tem členom se nanaša le na škodo, nastalo v nesrečah, ki so se zgodile med prevozom. Dokazno breme, da se je nesreča, ki je povzročila škodo, zgodila med prevozom, pa tudi glede obsega škode, je na tožniku.

7. Določbe te konvencije ne posegajo v pravico prevoznika do regresnega zahtevka zoper katero koli tretjo osebo ali ugovor zaradi deljene odgovornosti v skladu s 6. členom te konvencije. Določbe tega člena ne posegajo v pravico do omejitve odgovornosti v skladu s 7. in 8. členom te konvencije.

8. Domneva o odgovornosti za namen ali malomarnost posamezne stranke ali naložitev dokaznega bremena posamezni stranki ne preprečuje upoštevanja dokazov njej v prid.

5. ČLEN

To besedilo se doda kot 4. a člen konvencije:

4. a člen

Obvezno zavarovanje

1. Pri prevozu potnikov z ladjo, ki je v državi pogodbenici registrirana za prevoz več kot dvanajst potnikov in se zanje uporablja ta konvencija, vsak prevoznik, ki prevozi ali del prevoza dejansko opravi, v skladu s to konvencijo za zavarovanje odgovornosti glede smrti ali poškodbe potnikov uredi zavarovanje ali drugo finančno jamstvo, na primer garancijo v banki ali podobnih finančnih institucijah. Obvezno zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne sme biti nižje od 250 000 obračunskih enot za potnika v vsakem posameznem primeru.

2 A certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship after the appropriate authority of a State Party has determined that the requirements of paragraph 1 have been complied with. With respect to a ship registered in a State Party, such certificate shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry; with respect to a ship not registered in a State Party it may be issued or certified by the appropriate authority of any State Party. This certificate shall be in the form of the model set out in the annex to this Convention and shall contain the following particulars:

- (a) name of ship, distinctive number or letters and port of registry;
- (b) name and principal place of business of the carrier who actually performs the whole or a part of the carriage;
- (c) IMO ship identification number;
- (d) type and duration of security;
- (e) name and principal place of business of insurer or other person providing financial security and, where appropriate, place of business where the insurance or other financial security is established; and
- (f) period of validity of the certificate, which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other financial security.

3 (a) A State Party may authorize an institution or an Organization recognised by it to issue the certificate. Such institution or organization shall inform that State of the issue of each certificate. In all cases, the State Party shall fully guarantee the completeness and accuracy of the certificate so issued, and shall undertake to ensure the necessary arrangements to satisfy this obligation.

- (b) A State Party shall notify the Secretary-General of:
- (i) the specific responsibilities and conditions of the authority delegated to an institution or organization recognised by it;
 - (ii) the withdrawal of such authority; and
 - (iii) the date from which such authority or withdrawal of such authority takes effect.

An authority delegated shall not take effect prior to three months from the date from which notification to that effect was given to the Secretary-General.

(c) The institution or organization authorized to issue certificates in accordance with this paragraph shall, as a minimum, be authorized to withdraw these certificates if the conditions under which they have been issued are not complied with. In all cases the institution or organization shall report such withdrawal to the State on whose behalf the certificate was issued.

4 The certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is not English, French or Spanish, the text shall include a translation into one of these languages, and, where the State so decides, the official language of the State may be omitted.

5 The certificate shall be carried on board the ship, and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry or, if the ship is not registered in a State Party, with the authority of the State issuing or certifying the certificate.

6 An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this Article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 5, unless the certificate has been surrendered to these authorities or a new certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or other financial security no longer satisfying the requirements of this Article.

2. Potrdilo, da obstaja veljavno zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v skladu s to konvencijo, se izda za vsako ladjo, potem ko pristojni organ države pogodbenice ugotovi, da so bile izpolnjene zahteve iz prvega odstavka. Za ladjo, registrirano v državi pogodbenici, tako potrdilo izda ali potrdi pristojni organ države, v kateri je ladja vpisana v register; za ladjo, ki ni registrirana v državi pogodbenici, ga lahko izda ali potrdi pristojni organ vsake države pogodbenice. Vzorec potrdila je določen v prilogi k tej konvenciji in vsebuje te podatke:

- (a) ime ladje, razpoznavno številčno ali črkovno oznako in pristanišče registracije;
- (b) ime in navedbo sedeža prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz ali del prevoza;
- (c) identifikacijska številka IMO;
- (d) vrsto in trajanje jamstva;
- (e) ime in sedež zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo ali poslovno enoto, v kateri je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo, ter
- (f) čas veljavnosti potrdila, ki ni daljši od časa veljavnosti zavarovanja ali drugega finančnega jamstva.

3. (a) Država pogodbenica lahko za izdajo potrdila pooblasti institucijo ali organizacijo. Ta institucija ali organizacija državo obvesti o izdaji vsakega potrdila. V vseh primerih država pogodbenica v celoti jamči za popolnost in točnost tako izdanega potrdila ter zagotovi vse potrebno za izpolnitve te obveznosti.

- (b) Država pogodbenica generalnemu sekretarju sporoči:
 - (i) posebne obveznosti in pogoje pooblastila, ki ga je dodelila instituciji ali organizaciji;
 - (ii) preklic takega pooblastila ter
 - (iii) datum začetka veljavnosti pooblastila ali preklica pooblastila.

Dodeljeno pooblastilo začne veljati šele tri mesece po dnevu, ko je bil o njem obveščen generalni sekretar.

(c) Institucija ali organizacija, pooblaščena za izdajo potrdil v skladu s tem odstavkom, je pooblaščena najmanj za preklic tistih potrdil, ki ne izpolnjujejo pogojev, pod katerimi so bila izdana. V vseh primerih institucija ali organizacija o preklicu obvesti državo, v imenu katere je bilo potrdilo izданo.

4. Potrdilo je sestavljeno v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države izdajateljice. Če uporabljeni jezik ni angleški, francoski ali španski, mora besedilo vsebovati prevod v enega od teh jezikov; uradni jezik države izdajateljice je lahko izpuščen, če ta država tako odloči.

5. Potrdilo se hrani na ladji, kopija pa pri organu, ki vodi ladijski register, če ladja ni registrirana v državi pogodbenici, pa pri organu države, ki je potrdilo izdal ali potrdil.

6. Zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje zahtev tega člena, če lahko preneha iz drugih razlogov, kot je potek veljavnosti zavarovanja ali finančnega jamstva, določenega v potrdilu, pred potekom treh mesecev od dneva vročitve obvestila o poteku organu iz petega odstavka, razen če potrdilo ni bilo predano temu organu ali je bilo v navedenem obdobju izdano novo. Podobno se navedene določbe uporabljajo za vsako spremembo, ki povzroči, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje več zahtev tega člena.

7 The State of the ship's registry shall, subject to the provisions of this Article, determine the conditions of issue and validity of the certificate.

8 Nothing in this Convention shall be construed as preventing a State Party from relying on information obtained from other States or the Organization or other international organizations relating to the financial standing of providers of insurance or other financial security for the purposes of this Convention. In such cases, the State Party relying on such information is not relieved of its responsibility as a State issuing the certificate.

9 Certificates issued or certified under the authority of a State Party shall be accepted by other States Parties for the purposes of this Convention and shall be regarded by other States Parties as having the same force as certificates issued or certified by them, even if issued or certified in respect of a ship not registered in a State Party. A State Party may at any time request consultation with the issuing or certifying State should it believe that the insurer or guarantor named in the insurance certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

10 Any claim for compensation covered by insurance or other financial security pursuant to this Article may be brought directly against the insurer or other person providing financial security. In such case, the amount set out in paragraph 1 applies as the limit of liability of the insurer or other person providing financial security, even if the carrier or the performing carrier is not entitled to limitation of liability. The defendant may further invoke the defences (other than the bankruptcy or winding up) which the carrier referred to in paragraph 1 would have been entitled to invoke in accordance with this Convention. Furthermore, the defendant may invoke the defence that the damage resulted from the wilful misconduct of the assured, but the defendant shall not invoke any other defence which the defendant might have been entitled to invoke in proceedings brought by the assured against the defendant. The defendant shall in any event have the right to require the carrier and the performing carrier to be joined in the proceedings.

11 Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention, and any payments made of such sums shall discharge any liability arising under this Convention to the extent of the amounts paid.

12 A State Party shall not permit a ship under its flag to which this Article applies to operate at any time unless a certificate has been issued under paragraphs 2 or 15.

13 Subject to the provisions of this Article, each State Party shall ensure, under its national law, that insurance or other financial security, to the extent specified in paragraph 1, is in force in respect of any ship that is licensed to carry more than twelve passengers, wherever registered, entering or leaving a port in its territory in so far as this Convention applies.

14 Notwithstanding the provisions of paragraph 5, a State Party may notify the Secretary-General that, for the purposes of paragraph 13, ships are not required to carry on board or to produce the certificate required by paragraph 2 when entering or leaving ports in its territory, provided that the State Party which issues the certificate has notified the Secretary-General that it maintains records in an electronic format, accessible to all States Parties, attesting the existence of the certificate and enabling States Parties to discharge their obligations under paragraph 13.

15 If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a State Party, the provisions of this Article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry, stating that the ship is owned by that State and that the liability is covered within the amount prescribed in accordance with paragraph 1. Such a certificate shall follow as closely as possible the model prescribed by paragraph 2.

7. Država ladijskega registra določi pogoje za izdajo in veljavnost potrdila ob upoštevanju tega člena.

8. Konvencija državi pogodbenici ne preprečuje, da bi se opirala na informacije, ki jih pridobi od drugih držav, organizacije ali drugih mednarodnih organizacij glede finančnega stanja ponudnikov zavarovanj ali drugih finančnih jamstev za namen te konvencije. V teh primerih se država pogodbenica, ki se opira na te podatke, ne razbremeniti odgovornosti, ki jo ima kot izdajateljica potrdila.

9. Potrdila, ki jih izda ali potrdi organ države pogodbenice, sprejmejo druge države pogodbenice za namen te konvencije in jih obravnavajo enako kot potrdila, ki so jih izdale ali potrdile same, tudi če so bila izdana ali potrjena za ladjo, ki ni registrirana v državi pogodbenici. Država pogodbenica lahko kadar koli zahteva posvetovanje z državo, ki je potrdilo izdala ali potrdila, če sumi, da je zavarovalnica ali porok, naveden v potrdilu, finančno nesposoben izpolniti svoje obveznosti v skladu s to konvencijo.

10. Vsak odškodninski zahtevek, ki ga krije zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v skladu s tem členom, je mogoče vložiti neposredno zoper zavarovalnico ali drugo osebo, ki zagotavlja finančno jamstvo. V takem primeru se znesek iz prvega odstavka nanaša na omejitve odgovornosti zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, tudi če prevoznik ali dejanski prevoznik ni upravičen do omejitve odgovornosti. Toženec lahko še naprej uveljavlja ugovore (razen stečaja ali prisilne poravnave), ki bi jih bil v skladu s to konvencijo upravičen uveljavljati prevoznik iz prvega odstavka. Toženec lahko poleg tega uveljavlja ugovor, da je škoda posledica namena zavarovanca, vendar toženec ne more uveljavljati drugih ugovorov, do katerih bi bil upravičen v postopku zavarovanca zoper toženca. Toženec ima v vsakem primeru pravico zahtevati, da se prevoznik in dejanski prevoznik vključita v postopek.

11. Vsi zneski, ki jih zagotovi zavarovalnica ali se zagotovijo iz drugega finančnega jamstva v skladu s prvim odstavkom, so na voljo izključno za poplačilo zahtevkov v skladu s konvencijo, vsa izplačila takih zneskov pa bodo odgovornost, ki izhaja iz konvencije, razbremenila do višine plačanega zneska.

12. Država pogodbenica ladji pod njeno zastavo, za katero se uporablja ta člen, dovoli plovbo le, če je bilo potrdilo izdano v skladu z drugim ali petnajstim odstavkom.

13. Po tem členu vsaka država pogodbenica v skladu s svojo zakonodajo zagotovi, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v obsegu iz prvega odstavka velja za vsako ladjo, registrirano za prevoz več kot dvanajst potnikov, ne glede na to, kje je registrirana, za vplutje v pristanišče na njenem ozemlju ali izplovje iz njega, če se uporablja ta konvencija.

14. Ne glede na peti odstavek lahko država pogodbenica obvesti generalnega sekretarja, da ladjam za namen trinajstega odstavka ob vplutju v pristanišča na njenem ozemlju ali izplovju iz njih ni treba imeti ali predložiti potrdila iz drugega odstavka, če je država pogodbenica, ki je potrdilo izdala, generalnega sekretarja obvestila, da vodi evidentno v elektronski obliki, ki je dostopna vsem državam pogodbenicam in potrjuje obstoj potrdila ter jim omogoča, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu s trinajstim odstavkom.

15. Če zavarovanje ali drugo finančno jamstvo za ladjo v lasti države pogodbenice ni urejeno, se ustrezne določbe tega člena ne uporabljajo, ladja pa mora imeti potrdilo, ki ga izda pristojni organ države ladijskega registra, ki navaja, da je ladja v lasti te države in da je odgovornost zavarovana ustrezno znesku iz prvega odstavka. Oblika potrdila mora čim bolj ustrezati vzorcu iz drugega odstavka.

ARTICLE 6

Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

Article 7**Limit of liability for death and personal injury**

1 The liability of the carrier for the death of or personal injury to a passenger under Article 3 shall in no case exceed 400,000 units of account per passenger on each distinct occasion. Where, in accordance with the law of the court seized of the case, damages are awarded in the form of periodical income payments, the equivalent capital value of those payments shall not exceed the said limit.

2 A State Party may regulate by specific provisions of national law the limit of liability prescribed in paragraph 1, provided that the national limit of liability, if any, is not lower than that prescribed in paragraph 1. A State Party, which makes use of the option provided for in this paragraph, shall inform the Secretary-General of the limit of liability adopted or of the fact that there is none.

ARTICLE 7

Article 8 of the Convention is replaced by the following text:

Article 8**Limit of liability for loss of or damage to luggage and vehicles**

1 The liability of the carrier for the loss of or damage to cabin luggage shall in no case exceed 2,250 units of account per passenger, per carriage.

2 The liability of the carrier for the loss of or damage to vehicles including all luggage carried in or on the vehicle shall in no case exceed 12,700 units of account per vehicle, per carriage.

3 The liability of the carrier for the loss of or damage to luggage other than that mentioned in paragraphs 1 and 2 shall in no case exceed 3,375 units of account per passenger, per carriage.

4 The carrier and the passenger may agree that the liability of the carrier shall be subject to a deductible not exceeding 330 units of account in the case of damage to a vehicle and not exceeding 149 units of account per passenger in the case of loss of or damage to other luggage, such sum to be deducted from the loss or damage.

ARTICLE 8

Article 9 of the Convention is replaced by the following text:

Article 9**Unit of Account and conversion**

1 The Unit of Account mentioned in this Convention is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1, and Article 8 shall be converted into the national currency of the State of the court seized of the case on the basis of the value of that currency by reference to the Special Drawing Right on the date of the judgment or the date agreed upon by the parties. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect on the date in question for its operations and transactions. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State Party.

6. ČLEN

7. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

7. člen**Omejitev odgovornosti za smrt ali telesno poškodbo**

1. Odgovornost prevoznika za smrt ali telesno poškodbo potnika po 3. členu v nobenem primeru ne presega 400 000 obračunskih enot za potnika v posameznem primeru. Če je v skladu s pravom sodišča, ki obravnava primer, dodeljena odškodnina v obliki večkratnih rednih izplačil, skupna vrednost plačil ne sme preseči navedene omejitve.

2. Država pogodbenica lahko z notranjo zakonodajo doči omejitev odgovornosti iz prvega odstavka, kadar notranja omejitev odgovornosti, če sploh obstaja, ni nižja od tiste iz prvega odstavka. Država pogodbenica, ki izkoristi možnost iz tega odstavka, obvesti generalnega sekretarja o višini sprejetih omejitev odgovornosti oziroma o tem, da ne obstaja.

7. ČLEN

8. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

8. člen**Omejitev odgovornosti za izgubo ali poškodovanje prtljage in vozil**

1. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje kabsinske prtljage v nobenem primeru ne presega 2250 obračunskih enot za potnika za prevoz.

2. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje vozil, vključno z vso prtljago v ali na vozilu, v nobenem primeru ne presega 12 700 obračunskih enot za vozilo za prevoz.

3. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje prtljage, razen prtljage iz prvega in drugega odstavka, v nobenem primeru ne presega 3375 obračunskih enot za potnika za prevoz.

4. Prevoznik in potnik se lahko dogovorita, da je prevoznik odgovoren z odbitno franšizo, ki ni višja od 330 obračunskih enot, če je poškodovano vozilo, in ni višja od 149 obračunskih enot za potnika, če se izgubi ali poškoduje druga prtljaga; ta znesek se odšteje od izgube ali škode.

8. ČLEN

9. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

9. člen**Obračunska enota in pretvorba**

1. Obračunska enota v tej konvenciji je posebna pravica črpanja, kot jo je opredelil Mednarodni denarni sklad. Zneski iz prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka 4. a člena, prvega odstavka 7. člena in 8. člena se pretvorijo v valuto države sodišča, ki obravnava primer, na podlagi vrednosti te valute v razmerju do posebne pravice črpanja na dan izdaje sodne odločbe ali na dan, ki ga določita stranki. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost valute države, ki je članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna po cennitveni metodi, ki velja za njegovo poslovanje in transakcije na navedeni dan. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost valute države pogodbenice, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna na način, ki ga določi ta država pogodbenica.

2 Nevertheless, a State which is not a member of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention or at any time thereafter, declare that the Unit of Account referred to in paragraph 1 shall be equal to 15 gold francs. The gold franc referred to in this paragraph corresponds to sixty-five and a half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the gold franc into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

3 The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1, and the conversion mentioned in paragraph 2 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the States Parties, as far as possible, the same real value for the amounts in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1, and Article 8 as would result from the application of the first three sentences of paragraph 1. States shall communicate to the Secretary-General the manner of calculation pursuant to paragraph 1, or the result of the conversion in paragraph 2, as the case may be, when depositing an instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention and whenever there is a change in either.

ARTICLE 9

Article 16, paragraph 3, of the Convention is replaced by the following text:

3 The law of the Court seized of the case shall govern the grounds for suspension and interruption of limitation periods, but in no case shall an action under this Convention be brought after the expiration of any one of the following periods of time:

(a) A period of five years beginning with the date of disembarkation of the passenger or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later; or, if earlier

(b) a period of three years beginning with the date when the claimant knew or ought reasonably to have known of the injury, loss or damage caused by the incident.

ARTICLE 10

Article 17 of the Convention is replaced by the following text:

Article 17

Competent jurisdiction

1 An action arising under Articles 3 and 4 of this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts listed below, provided that the court is located in a State Party to this Convention, and subject to the domestic law of each State Party governing proper venue within those States with multiple possible forums:

(a) the court of the State of permanent residence or principal place of business of the defendant, or

(b) the court of the State of departure or that of the destination according to the contract of carriage, or

(c) the court of the State of the domicile or permanent residence of the claimant, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State, or

(d) the court of the State where the contract of carriage was made, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State.

2 Actions under Article 4bis of this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts where action could be brought against the carrier or performing carrier according to paragraph 1.

3 After the occurrence of the incident which has caused the damage, the parties may agree that the claim for damages shall be submitted to any jurisdiction or to arbitration.

2. Kljub temu pa lahko država, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada in katere zakonodaja ne dovoljuje uporabe določb prvega odstavka, ob ratifikaciji, sprejetju, odobritvi konvencije ali pristopu k njej ali kadar koli pozneje izjavlja, da je obračunska enota iz prvega odstavka enaka znesku 15 zlatih frankov. Zlati frank iz tega odstavka je enak petinšestdesetim in pol miligramom zlata čistosti devetsto tisočin. Pretvorba zlatega franka v nacionalno valuto se opravi v skladu z zakonodajo te države.

3. Izračun iz zadnjega stavka prvega odstavka in pretvorba iz drugega odstavka se opravita tako, da je po možnosti vrednost za zneske iz prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka 4. a člena, prvega odstavka 7. člena in 8. člena, izražena v valuti države pogodbenice, enaka dejanski vrednosti, pridobljeni z uporabo prvih treh stakov prvega odstavka. Države obvestijo generalnega sekretarja o načinu izračuna po prvem odstavku ali rezultatu pretvorbe iz drugega odstavka, ko deponirajo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi konvencije ali pristopu k njej in kadar pride do spremembe v načinu izračuna ali rezultatu pretvorbe.

9. ČLEN

Tretji odstavek 16. člena konvencije se nadomesti s tem besedilom:

3. Pravo sodišča, ki obravnava primer, je podlaga za začasno odložitev in prekinitev zastaralnih rokov, vendar tožba na podlagi te konvencije v nobenem primeru ne more biti vložena po teh rokih:

(a) pet let od dneva izkrcanja potnika ali od dneva, ko bi do izkrcanja moralno priti, kar je pozneje, ali če je to prej,

(b) tri leta od dneva, ko je tožnik izvedel ali bi moral izvedeti za telesno poškodbo, izgubo ali škodo, nastalo zaradi nesreče.

10. ČLEN

17. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

17. člen

Sodna pristojnost

1. Tožba se po 3. in 4. členu konvencije po izbiri tožnika vloži pri enem od naštetih sodišč, če je v državi pogodbenici konvencije in zanj velja zakonodaja vsake države pogodbenice glede pristojnosti v tistih državah, ki imajo več vrst sodišč:

(a) sodišče države stalnega prebivališča ali sedeža toženca,

(b) sodišče države odhoda ali prihoda v skladu s prevozno pogodbo;

(c) sodišče države začasnega ali stalnega prebivališča tožnika, če ima toženec poslovno enoto v tej državi in je pod njeno jurisdikcijo,

(d) sodišče države sklenitve prevozne pogodbe, če ima toženec poslovno enoto v tej državi in je pod njeno jurisdikcijo.

2. Tožbe po 4. a členu konvencije se po izbiri tožnika vložijo pri enem od sudišč, pri katerem je tožbo mogoče vložiti zoper prevoznika ali dejanskega prevoznika v skladu s prvim odstavkom.

3. Po nesreči, ki je povzročila škodo, se stranki lahko dogovorita, da se odškodninski zahtevek vloži pri katerem koli sudišču ali predloži arbitraži.

ARTICLE 11

The following text is added as Article 17bis of the Convention:

Article 17bis**Recognition and enforcement**

1 Any judgment given by a court with jurisdiction in accordance with Article 17 which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be recognised in any State Party, except

- (a) where the judgment was obtained by fraud; or
- (b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present the case.

2 A judgment recognised under paragraph 1 shall be enforceable in each State Party as soon as the formalities required in that State have been complied with. The formalities shall not permit the merits of the case to be re-opened.

3 A State Party to this Protocol may apply other rules for the recognition and enforcement of judgments, provided that their effect is to ensure that judgments are recognised and enforced at least to the same extent as under paragraphs 1 and 2.

ARTICLE 12

Article 18 of the Convention is replaced by the following text:

Article 18**Invalidity of contractual provisions**

Any contractual provision concluded before the occurrence of the incident which has caused the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to the passenger's luggage, purporting to relieve any person liable under this Convention of liability towards the passenger or to prescribe a lower limit of liability than that fixed in this Convention except as provided in Article 8, paragraph 4, and any such provision purporting to shift the burden of proof which rests on the carrier or performing carrier, or having the effect of restricting the options specified in Article 17, paragraphs 1 or 2, shall be null and void, but the nullity of that provision shall not render void the contract of carriage which shall remain subject to the provisions of this Convention.

ARTICLE 13

Article 20 of the Convention is replaced by the following text:

Article 20**Nuclear damage**

No liability shall arise under this Convention for damage caused by a nuclear incident:

(a) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage under either the Paris Convention of 29 July 1960 on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy as amended by its Additional Protocol of 28 January 1964, or the Vienna Convention of 21 May 1963 on Civil Liability for Nuclear Damage, or any amendment or Protocol thereto which is in force; or

(b) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage by virtue of a national law governing the liability for such damage, provided that such law is in all respects as favourable to persons who may suffer damage as either the Paris or the Vienna Conventions or any amendment or Protocol thereto which is in force.

ARTICLE 14**Model certificate**

1 The model certificate set out in the annex to this Protocol shall be incorporated as an annex to the Convention.

2 The following text is added as Article 1bis of the Convention:

11. ČLEN

To besedilo se doda kot 17.a člen konvencije:

17. a člen**Priznanje in izvršitev**

1. Vsaka odločba sodišča, pristojnega v skladu s 17. členom, ki je izvršljiva v matični državi in proti njej ni več rednih pravnih sredstev, se prizna v vseh državah pogodbenicah, razen:

- (a) kadar je bila sodba pridobljena z goljufijo ali
- (b) kadar toženec ni bil obveščen v razumnem času in ni imel prave možnosti, da predstavi primer.

2. Sodba, priznana po prvem odstavku, je izvršljiva v vsemi državi pogodbenici takoj, ko so končani vsi uredni postopki, ki se zahtevajo v tej državi. Ti uredni postopki ne dopuščajo ponovne odločitve o zadevi.

3. Država pogodbenica tega protokola lahko za priznanje in izvršitev sodb uporabi druga pravila, če s tem zagotovi, da so odločbe priznane in izvršene vsaj v enakem obsegu, kot je določeno v prvem in drugem odstavku.

12. ČLEN

18. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

18. člen**Ničnost pogodbenih določb**

Pogodbene določbe, dogovorjene pred nastankom nesreče, ki je povzročila smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje prtljage, katerih namen je osebo, ki je odškodninsko odgovorna po tej konvenciji, razbremeniti odgovornosti do potnika ali predpisati nižjo omejitev odgovornosti, kot je določena s to konvencijo, razen v primerih iz četrtega odstavka 8. člena, in določbe, katerih namen je prevaliti dokazno breme s prevoznika ali dejanskega prevoznika ali katerih posledica je omejitev možnosti iz prvega in drugega odstavka 17. člena, so nične, vendar pa ničnost takih pogodbenih določb ne pomeni ničnosti celotne prevozne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe te konvencije.

13. ČLEN

20. člen konvencije se nadomesti s tem besedilom:

20. člen**Jedrska škoda**

Ta konvencija ne določa odgovornosti za škodo, nastalo zaradi jedrske nesreče:

(a) če je upravljavec jedrskega objekta odgovoren za škodo v skladu s Pariško konvencijo z dne 29. julija 1960 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije, spremenjeno z Dodatnim protokolom z dne 28. januarja 1964, ali z Dunajsko konvencijo z dne 21. maja 1963 o civilni odgovornosti za jedrsko škodo ali katero koli njuno veljavno spremembou ali protokolom, ali

(b) če je upravljavec jedrskega objekta za tako škodo odgovoren po notranji zakonodaji, ki ureja tako odgovornost, in če je ta zakonodaja v vseh pogledih enako ugodna za prizadete osebe kot Pariška ali Dunajska konvencija ali katera koli njuna veljavna spremembou ali protokol.

14. ČLEN**Vzorec potrdila**

1. Vzorec potrdila iz priloge k temu protokolu se vključi v konvencijo kot priloga.

2. To besedilo se doda kot 1. a člen konvencije:

»Article 1bis**Annex**

The annex to this Convention shall constitute an integral part of the Convention."

ARTICLE 15**Interpretation and application**

1 The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2 The Convention as revised by this Protocol shall apply only to claims arising out of occurrences which take place after the entry into force for each State of this Protocol.

3 Articles 1 to 22 of the Convention, as revised by this Protocol, together with Articles 17 to 25 of this Protocol and the annex thereto, shall constitute and be called the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 2002.

ARTICLE 16

The following text is added as Article 22bis of the Convention.

Article 22bis**Final clauses of the Convention**

The final clauses of this Convention shall be Articles 17 to 25 of the Protocol of 2002 to the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 1974. References in this Convention to States Parties shall be taken to mean references to States Parties to that Protocol.

FINAL CLAUSES**ARTICLE 17****Signature, ratification, acceptance, approval and accession**

1 This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 May 2003 until 30 April 2004 and shall thereafter remain open for accession.

2 States may express their consent to be bound by this Protocol by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to this Protocol with respect to all existing States Parties, or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those States Parties shall be deemed to apply to this Protocol as modified by the amendment.

5 A State shall not express its consent to be bound by this Protocol unless, if Party thereto, it denounces:

(a) the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at Athens on 13 December 1974;

(b) the Protocol to the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at London on 19 November 1976; and

(c) the Protocol of 1990 to amend the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at London on 29 March 1990,

»1. a člen**Priloga**

Priloga k tej konvenciji je njen sestavni del.«

15. ČLEN**Razlaga in uporaba**

1. Pogodbenice tega protokola konvencijo in ta protokol berejo in razlagajo skupaj kot eno listino.

2. Konvencija, spremenjena s tem protokolom, se uporablja samo za zahteve, ki izhajajo iz dogodkov, ki se zgodijo po začetku veljavnosti tega protokola za vsako državo.

3. 1. do 22. člen konvencije, kot jih spreminja ta protokol, in 17. do 25. člen tega protokola in njegova priloga so skupaj Atenska konvencija o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002.

16. ČLEN

To besedilo se doda kot 22. a člen konvencije:

22. a člen**Končne določbe konvencije**

Končne določbe konvencije so 17. do 25. člen Protokola 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974. Sklicevanje na države pogodbenice v tej konvenciji se šteje kot sklicevanje na države pogodbenice protokola.

KONČNE DOLOČBE**17. ČLEN****Podpis, ratifikacija, sprejetje, odobritev in pristop**

1. Protokol je na voljo za podpis na sedežu organizacije od 1. maja 2003 do 30. aprila 2004, nato pa je na voljo za pristop.

2. Države lahko izrazijo svoje soglasje o zavezanosti k temu protokolu:

- (a) s podpisom brez pridržka glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve;
- (b) s podpisom s pridržkom glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ki mu sledi ratifikacija, sprejetje ali odobritev;
- (c) s pristopom.

3. Protokol se ratificira, sprejme, odobri ali se k njemu pristopi z deponiranjem ustrezne listine pri generalnem sekretariju.

4. Za vsako listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, ki jo države pogodbenice deponirajo po začetku veljavnosti sprememb tega protokola ali ko države pogodbenice dokončajo vse ukrepe, potrebne za začetek veljavnosti sprememb, se šteje, da velja za spremenjeni protokol.

5. Država ne more izraziti svojega soglasja o zavezanosti k temu protokolu, če ne odpove navedenih dokumentov kot njihova pogodbenica:

(a) Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, sestavljene v Atenah 13. decembra 1974;

(b) Protokola k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1976, sestavljenega v Londonu 19. novembra 1976;

(c) Protokola 1990 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1976, sestavljenega v Londonu 29. marca 1990,

with effect from the time that this Protocol will enter into force for that State in accordance with Article 20.

ARTICLE 18

States with more than one system of law

1 If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Protocol, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Protocol shall extend to all its territorial units or only to one or more of them, and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

2 Any such declaration shall be notified to the Secretary-General and shall state expressly the territorial units to which this Protocol applies.

3 In relation to a State Party which has made such a declaration:

(a) references to the State of a ship's registry and, in relation to a compulsory insurance certificate, to the issuing or certifying State, shall be construed as referring to the territorial unit respectively in which the ship is registered and which issues or certifies the certificate;

(b) references to the requirements of national law, national limit of liability and national currency shall be construed respectively as references to the requirements of the law, the limit of liability and the currency of the relevant territorial unit; and

(c) references to courts, and to judgments which must be recognised in States Parties, shall be construed as references respectively to courts of, and to judgments which must be recognised in, the relevant territorial unit.

ARTICLE 19

Regional Economic Integration Organizations

1 A Regional Economic Integration Organization, which is constituted by sovereign States that have transferred competence over certain matters governed by this Protocol to that Organization, may sign, ratify, accept, approve or accede to this Protocol. A Regional Economic Integration Organization which is a Party to this Protocol shall have the rights and obligations of a State Party, to the extent that the Regional Economic Integration Organization has competence over matters governed by this Protocol.

2 Where a Regional Economic Integration Organization exercises its right of vote in matters over which it has competence, it shall have a number of votes equal to the number of its Member States which are Parties to this Protocol and which have transferred competence to it over the matter in question. A Regional Economic Integration Organization shall not exercise its right to vote if its Member States exercise theirs, and vice versa.

3 Where the number of States Parties is relevant in this Protocol, including but not limited to Articles 20 and 23 of this Protocol, the Regional Economic Integration Organization shall not count as a State Party in addition to its Member States which are States Parties.

4 At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession the Regional Economic Integration Organization shall make a declaration to the Secretary-General specifying the matters governed by this Protocol in respect of which competence has been transferred to that Organization by its Member States which are signatories or Parties to this Protocol and any other relevant restrictions as to the scope of that competence. The Regional Economic Integration Organization shall promptly notify the Secretary-General of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph. Any such declarations shall be made available by the Secretary-General pursuant to Article 24 of this Protocol.

z začetkom veljavnosti od dneva, ko ta protokol začne veljati za to državo v skladu z 20. členom.

18. ČLEN

Države z več pravnimi sistemimi

1. Če ima država dve ali več ozemeljskih enot, v katerih se glede zadev, obravnavanih v tem protokolu, uporablajo različni pravni sistemi, lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da se ta protokol uporablja v vseh ozemeljskih enotah ali le v eni ali več enotah in lahko kadar koli spremeni to izjavo s predložitvijo druge izjave.

2. O vsaki taki izjavi se obvesti generalni sekretar in v njej morajo biti izrecno navedene ozemeljske enote, za katere se ta protokol uporablja.

3. V zvezi z državo pogodbenico, ki je dala tako izjavo:

(a) se sklicevanje na državo ladijskega registra in sklicevanje na državo potrditve ali izdaje potrdila o obveznem zavarovanju šteje kot sklicevanje na ozemeljsko enoto, v kateri je ladja registrirana in ki izdaja ali potrjuje potrdila;

(b) se sklicevanje na zahteve notranje zakonodaje, omejitev odgovornosti in državi in nacionalne valute šteje za sklicevanje na zahteve zakonodaje, omejitev odgovornosti in valuto te ozemeljske enote;

(c) se sklicevanje na sodišča in sodne odločbe, ki jih morajo države pogodbenice priznati, šteje kot sklicevanje na sodišča teh ozemeljskih enot in na sodne odločbe, ki jih morajo te ozemeljske enote priznati.

19. ČLEN

Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje

1. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki jo sestavljajo suverene države, ki so pristojnost glede določenih zadev, urejenih s tem protokolom, prenesle nanjo, lahko podpiše, ratificira, sprejme in odobri ta protokol ali k njemu pristopi. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica tega protokola, ima pravice in obveznosti države pogodbenice v obsegu, v katerem je pristojna za zadeve, ki jih ureja ta protokol.

2. Če organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje uveljavlja svojo pravico glasovanja v zadevah, za katere je pristojna, ji pripada število glasov, ki je enako številu njenih držav članic, ki so pogodbenice tega protokola, in so nanjo prenesle pristojnost glede obravnavanih zadev. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ne uveljavlja svoje pravice glasovanja, če njene države članice uveljavljajo svojo, in nasprotno.

3. Kadar je število držav pogodbenic tega protokola bistvenega pomena, med drugim pri 20. in 23. členu, se organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje poleg držav članic, ki so pogodbenice, ne šteje kot država pogodbenica.

4. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje da ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu generalnemu sekretarju izjavo, ki navaja zadeve, urejene v tem protokolu, glede katerih so njene države članice, ki so podpisnice ali pogodbenice tega protokola, prenesle pristojnosti na to organizacijo, in druge pomembne omejitve obsega teh pristojnosti. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje generalnega sekretarja nemudoma obvesti o vseh spremembah glede delitve pristojnosti, vključno z novimi prenosni pristojnosti, opredeljenimi v izjavi iz tega odstavka. Take izjave so na voljo pri generalnem sekretarju v skladu s 24. členom tega protokola.

5 States Parties which are Member States of a Regional Economic Integration Organization which is a Party to this Protocol shall be presumed to have competence over all matters governed by this Protocol in respect of which transfers of competence to the Organization have not been specifically declared or notified under paragraph 4.

ARTICLE 20

Entry into force

1 This Protocol shall enter into force twelve months following the date on which 10 States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General.

2 For any State which ratifies, accepts, approves or accedes to this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force have been met, this Protocol shall enter into force three months after the date of deposit by such State of the appropriate instrument, but not before this Protocol has entered into force in agreement with paragraph 1.

ARTICLE 21

Denunciation

1 This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which this Protocol comes into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General.

4 As between the States Parties to this Protocol, denunciation by any of them of the Convention in accordance with Article 25 thereof shall not be construed in any way as a denunciation of the Convention as revised by this Protocol.

ARTICLE 22

Revision and Amendment

1 A Conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2 The Organization shall convene a Conference of States Parties to this Protocol for revising or amending this Protocol at the request of not less than one-third of the States Parties.

ARTICLE 23

Amendment of limits

1 Without prejudice to the provisions of Article 22, the special procedure in this Article shall apply solely for the purposes of amending the limits set out in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1 and Article 8 of the Convention as revised by this Protocol.

2 Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties to this Protocol, any proposal to amend the limits, including the deductibles, specified in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1, and Article 8 of the Convention as revised by this Protocol shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all States Parties.

3 Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organization (hereinafter referred to as "the Legal Committee") for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.

4 All States Parties to the Convention as revised by this Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.

5. Za države pogodbenice, članice organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica tega protokola, se šteje, da so pristojne za odločanje v vseh zadevah protokola, glede katerih prenos pristojnosti na organizacijo ni bil izrecno izražen ali sporočen v skladu s četrtim odstavkom.

20. ČLEN

Začetek veljavnosti

1. Protokol začne veljati dvanajst mesecev po dnevu, ko ga je deset držav podpisalo brez pridržkov glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve ali pri generalnem sekretarju deponiralo listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

2. Za vsako državo, ki ta protokol ratificira, sprejme, odobri ali pristopi k njemu po tem, ko so bili izpolnjeni pogoji o začetku veljavnosti iz prvega odstavka, začne ta protokol veljati tri mesece po dnevu, ko država deponira ustrezeno listino, vendar šele po tem, ko začne protokol veljati v skladu s prvim odstavkom.

21. ČLEN

Odpoved

1. Država pogodbenica lahko ta protokol odpove kadar koli po dnevu, ko ta protokol začne veljati za to državo.

2. Protokol se odpove z deponiranjem listine o odpovedi pri generalnem sekretarju.

3. Odpoved začne veljati dvanajst mesecev po deponiranju listine o odpovedi pri generalnem sekretarju ali po poteku obdobja, ki je lahko daljše in je določeno v tej listini.

4. Med državami pogodbenicami tega protokola se odpoved konvencije katere koli pogodbenice v skladu z njenim 25. členom ne razлага kot odpoved konvencije, spremenjene s tem protokolom.

22. ČLEN

Spremembe

1. Organizacija lahko skliče konferenco za spremembo tega protokola.

2. Organizacija skliče konferenco pogodbenic tega protokola za njegovo spremembo na zahtevo vsaj tretjine držav pogodbenic.

23. ČLEN

Spremembe omejitve

1. Ne glede na 22. člen velja poseben postopek po tem členu zgolj za spremicanje omejitev iz prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka 4. a člena, prvega odstavka 7. člena in 8. člena konvencije, spremenjene s tem protokolom.

2. Na zahtevo vsaj polovice oziroma vsaj šestih držav pogodbenic tega protokola generalni sekretar vsak predlog za spremembo omejitev, vključno s franžizami iz prvega odstavka 3. člena, prvega odstavka 4. a člena, prvega odstavka 7. člena in 8. člena te konvencije, spremenjene s tem protokolom, razpošlje vsem članicam organizacije in vsem državam pogodbenicam.

3. Omenjene predlagane in razposlane spremembe pregleda pravni odbor organizacije (v nadalnjem besedilu: pravni odbor) vsaj šest mesecev po tem, ko so bile razposlane.

4. Vse države pogodbenice konvencije, spremenjene s tem protokolom, so upravičene sodelovati pri postopku pravnega odbora za obravnavo in sprejetje sprememb, tudi če niso članice organizacije.

5 Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the States Parties to the Convention as revised by this Protocol present and voting in the Legal Committee expanded as provided for in paragraph 4, on condition that at least one half of the States Parties to the Convention as revised by this Protocol shall be present at the time of voting.

6 When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and, in particular, the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance.

7 (a) No amendment of the limits under this Article may be considered less than five years from the date on which this Protocol was opened for signature nor less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this Article.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as revised by this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date on which this Protocol was opened for signature.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as revised by this Protocol multiplied by three.

8 Any amendment adopted in accordance with paragraph 5 shall be notified by the Organization to all States Parties. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of eighteen months after the date of notification, unless within that period not less than one fourth of the States that were States Parties at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

9 An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 8 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

10 All States Parties shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with Article 21, paragraphs 1 and 2 at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

11 When an amendment has been adopted but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a State Party during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a State Party after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 8. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

ARTICLE 24

Depository

1 This Protocol and any amendments adopted under Article 23 shall be deposited with the Secretary-General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Protocol of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

(ii) each declaration and communication under Article 9, paragraphs 2 and 3, Article 18, paragraph 1 and Article 19, paragraph 4 of the Convention as revised by this Protocol;

(iii) the date of entry into force of this Protocol;

(iv) any proposal to amend the limits which has been made in accordance with Article 23, paragraph 2 of this Protocol;

5. Spremembe se sprejmejo z dvetretjinsko večino držav pogodbenic konvencije, spremenjene s tem protokolom, ki so navzoče in glasujejo v pravnem odboru, razširjenem skladno s četrtem odstavkom, če je pri glasovanju navzoča vsaj polovica držav pogodbenic konvencije, spremenjene s tem protokolom.

6. Pri obravnavi predloga za spremembo omejitve pravnih odborov upošteva izkušnje pri nesrečah in zlasti višino škode, ki je pri tem nastala, spremembe denarnih vrednosti ter učinek predlagane spremembe na stroške zavarovanja.

7. (a) Nobena sprememba omejitev po tem členu se ne sme obravnavati prej kot pet let od dneva, ko je bil ta protokol na voljo za podpis, niti prej kot pet let od dneva začetka veljavnosti predhodne spremembe po tem členu.

(b) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi iz konvencije, spremenjene s tem protokolom, povečani za šest odstotkov letno, ob uporabi obrestno obrestnega računa od dneva, ko je bil ta protokol na voljo za podpis.

(c) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi iz konvencije, spremenjeni s tem protokolom, pomnoženi s tri.

8. Organizacija obvesti vse države pogodbenice o vsaki spremembi, sprejeti v skladu s petim odstavkom. Velja, da je sprememba sprejeta po poteku osemnajstih mesecev po dnevu obvestila, razen če ni v tem obdobju najmanj ena četrtina držav, ki so bile države pogodbenice ob sprejetju spremembe, generalnemu sekretarju sporočila, da spremembe ne sprejmejo. V tem primeru je sprememba zavrnjena in ne velja.

9. Sprememba, za katero velja, da je bila sprejeta v skladu z osmim odstavkom, začne veljati osemnajst mesecev po sprejetju.

10. Sprememba zavezuje vse države pogodbenice, razen če v skladu s prvim in drugim odstavkom 21. člena ne odpovejo protokola vsaj šest mesecev pred začetkom veljavnosti spremembe. Odpoved začne veljati z začetkom veljavnosti spremembe.

11. Ko je sprememba sprejeta, osemnajstmesečni rok za njeno sprejetje pa še ni potekel, je ta sprememba, če začne veljati, zavezujoča za državo, ki postane država pogodbenica v tem obdobju. Za državo, ki postane država pogodbenica po tem obdobju, je sprememba, ki je bila sprejeta v skladu z osmim odstavkom, zavezujoča. V primerih iz tega odstavka začne sprememba veljati za državo z začetkom veljavnosti spremembe ali z začetkom veljavnosti tega protokola za to državo, če se to zgodi pozneje.

24. ČLEN

Depozitar

1. Protokol in spremembe, sprejete po 23. členu, se deponirajo pri generalnem sekretarju.

2. Generalni sekretar:

(a) obvesti vse države, ki so podpisale ta protokol ali pristopile k njemu, o:

(i) vsakem novem podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi konvencije ali pristopu k nej ter dnevu ratifikacije, sprejetja, odobritve ali pristopa;

(ii) vsaki izjavi in sporočilu v skladu z drugim in tretjim odstavkom 9. člena, prvim odstavkom 18. člena in 19. členom konvencije, spremenjene s tem protokolom;

(iii) datumu začetka veljavnosti tega protokola;

(iv) vsakem predlogu za spremembo omejitev, danem v skladu z drugim odstavkom 23. člena tega protokola;

- (v) any amendment which has been adopted in accordance with Article 23, paragraph 5 of this Protocol;
 - (vi) any amendment deemed to have been accepted under Article 23, paragraph 8 of this Protocol, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 9 and 10 of that Article;
 - (vii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date of the deposit and the date on which it takes effect;
 - (viii) any communication called for by any Article of this Protocol;
 - (b) transmit certified true copies of this protocol to all States which have signed or acceded to this Protocol.
- 3 As soon as this Protocol comes into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 25

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this first day of November two thousand and two.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

(v) vsaki spremembi, sprejeti v skladu s petim odstavkom 23. člena tega protokola;

(vi) vsaki spremembi, za katero velja, da je bila sprejeta po osmtem odstavku 23. člena tega protokola, skupaj z dnevom začetka veljavnosti te spremembe v skladu z devetim in desetim odstavkom navedenega člena;

(vii) deponiranju listine o odpovedi tega protokola in dnevu deponiranja in začetka veljavnosti odpovedi;

(viii) vsakem sporočilu, predvidenem v katerem kolikoli členu tega protokola;

(b) pošlje overjene kopije tega protokola vsem podpisnicam in vsem državam, ki so pristopile k njemu.

3. Ko začne ta protokol veljati, ga generalni sekretar pošlje Sekretariatu Združenih narodov za vpis v register in objavo skladno s 102. členom Ustanovne listine Združenih narodov.

25. ČLEN

Jeziki

Protokol je sestavljen v enem izvirniku v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer so vsa besedila verodostojna.

SKLENJENO V LONDONU prvega novembra dva tisoč dva.

V POTRDITEV TEGA so podpisani, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

ANNEX

**CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY
IN RESPECT OF LIABILITY FOR THE DEATH OF AND PERSONAL
INJURY TO PASSENGERS**

Issued in accordance with the provisions of Article 4bis of the Athens Convention
relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 2002,

Name of Ship	Distinctive number or letters	IMO Ship Identification Number	Port of Registry	Name and full address of the principal place of business of the carrier who actually performs the carriage

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article 4bis of the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 2002.

Type of Security

Duration of Security

Name and address of the insurer(s) and/or guarantor(s)

Name

Address

This certificate is valid until

Issued or certified by the Government of

(Full designation of the State)

OR

The following text should be used when a State Party avails itself of Article 4bis, paragraph 3:

The present certificate is issued under the authority of the Government of (full designation of the State) by (name of institution or organisation)

At On
(Place) (Date)

.....
(Signature and Title of issuing or certifying official)

Explanatory Notes:

- 1 If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the Certificate is issued.
- 2 If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
- 3 If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
- 4 The entry "Duration of Security" must stipulate the date on which such security takes effect.
- 5 The entry "Address" of the insurer(s) and/or guarantor(s) must indicate the principal place of business of the insurer(s) and/or guarantor(s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.

PRILOGA**POTRDILO O ZAVAROVANJU ALI DRUGEM FINANČNEM JAMSTVU V ZVEZI
Z ODGOVORNOSTJO ZA SMRT ALI POŠKODBO POTNIKOV**

Izdano v skladu s 4. a členom Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002

Ime ladje	Razpoznavna številčna ali črkovna oznaka	Identifikacijska številka IMO	Pristanišče registracije	Ime in naslov glavnega sedeža prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz

Potrjujemo, da ima navedena ladja veljavno zavarovalno polico ali drugo finančno jamstvo, ki izpolnjuje zahteve 4. a člena Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 2002.

Vrsta jamstva

Trajanje jamstva

Ime in naslov zavarovalnice (zavarovalnic) in/ali poroka (porokov)

Ime

Naslov

To potrdilo velja do

Izdala ali potrdila vlada

.....
(ime države)

ALI

Če se država pogodbenica sklicuje na tretji odstavek 4.a člena, je treba uporabiti to besedilo:

To potrdilo je na podlagi pooblastila vlade (ime države) izdal(a)
..... (ime institucije ali organizacije)

V,
(kraj) (datum)

.....
(podpis in položaj uradnika, ki je potrdilo izdal ali potrdil)

Opombe:

1. Navedba države lahko vključuje tudi omembo pristojnega organa te države, v kateri je izdano potrdilo.
2. Če je celotni znesek jamstva iz več kakor enega vira, je treba navesti zneske po posameznih virih.
3. Če je jamstvo v več oblikah, jih je treba našteti.
4. V stolpcu "trajanje jamstva" mora biti določen dan, ko začne to jamstvo veljati.
5. V stolpcu "naslov zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka/porokov" mora biti naveden sedež zavarovalnice/zavarovalnic in/ali poroka/porokov. Če je treba, se navede kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo.

3. člen

Republika Slovenija ob deponiraju listine o ratifikaciji protokola daje naslednji pridržek:

1. »Republika Slovenija si pridržuje pravico, da omeji, in se obvezuje, da bo omejila odgovornost iz prvega in drugega odstavka 3. člena konvencije, in sicer za smrt ali telesno poškodbo potnika, ki je posledica katerega koli rizika pod 2.2 Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, na nižjega izmed naslednjih zneskov:

– 250 000 obračunskih enot za vsakega potnika v posameznem primeru

ali

– 340 milijonov obračunskih enot na ladjo v posameznem primeru.

2. Poleg tega si Republika Slovenija pridržuje pravico, da smiselno uporablja, in se obvezuje, da bo smiselno uporabljala 2.1.1. in 2.2.2. točko Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije za te obveznosti.

3. Odgovornost dejanskega prevoznika v skladu s 4. členom konvencije, odgovornost oseb, ki delajo za prevoznika, in agentov prevoznika ali dejanskega prevoznika v skladu z 11. členom konvencije in omejitve skupne vrednosti zneskov, ki se lahko zahteva v skladu z 12. členom konvencije, se omejijo na isti način.

4. Pridržek in obveza pod 1.2 se bosta uporabljala ne glede na temelj odgovornosti iz prvega in drugega odstavka 3. člena in ne glede na morebitne nasprotne določbe 4. ali 7. člena konvencije; vendar ta pridržek in zaveza ne vplivata na učinkovanje 10. ali 13. člena.

Obvezno zavarovanje in omejitve odgovornosti zavarovaljev

5. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da omeji zahteve, in se obvezuje, da bo omejila zahteve iz prvega odstavka 4. a člena konvencije za ureditev zavarovanja ali drugega finančnega jamstva za smrt ali telesno poškodbo potnika, ki je posledica katerega koli rizika pod 2.2 Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, na nižjega izmed naslednjih zneskov:

– 250 000 obračunskih enot za vsakega potnika v posameznem primeru

ali

– 340 milijonov obračunskih enot na ladjo v posameznem primeru.

6. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da omeji odgovornost, in se obvezuje, da bo omejila odgovornost zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo v skladu z desetim odstavkom 4. a člena, za smrt ali telesno poškodbo potnika, ki je posledica katerega koli rizika pod 2.2 Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije, do najvišjega zneska zavarovanja ali drugega finančnega jamstva, ki ga mora zagotavljati prevoznik v skladu s 5. točko tega pridržka.

7. Republika Slovenija si poleg tega pridržuje pravico, da uporablja, in se obvezuje, da bo uporabljala Smernice IMO za izvajanje Atenske konvencije, vključno z uporabo klavzul pod 2.1 in 2.2, za vsa obvezna zavarovanja v okviru konvencije.

8. Republika Slovenija si pridržuje pravico in se obvezuje, da bo ponudnika zavarovanja ali drugega finančnega jamstva iz prvega odstavka 4. a člena izvzela iz kakršne koli odgovornosti, za katero se ni zavezal.

Izdajanje potrdil

9. Republika Slovenija si pridržuje pravico in se obvezuje, da bo izdajala potrdila o zavarovanju iz drugega odstavka 4. a člena konvencije, da bi:

– odrazila omejitve odgovornosti in zahteve po zavarovalnem kritju pod 1., 5., 6. in 8. točko, ter

– vključila druge tovrstne omejitve, zahteve in izjeme, kadar ugotovi, da je to potrebno zaradi razmer na zavarovalniškem trgu v trenutku izdaje potrdila.

10. Republika Slovenija si pridržuje pravico in se obvezuje, da bo sprejemala potrdila o zavarovanju, ki jih izdajo druge države pogodbence na podlagi podobnega pridržka.

11. Vse takšne omejitve, zahteve in izjeme bodo jasno razvidne iz izdanega ali potrjenega potrdila iz drugega odstavka 4. a člena konvencije.

**Razmerje med tem pridržkom in Smernicami IMO
za izvajanje Atenske konvencije**

12. Pravice, ki jih ohranja ta pridržek, se bodo uveljavljale ob doslednem upoštevanju Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije ali katerih koli sprememb teh smernic s ciljem zagotavljanja enotnosti. Če bo predlog za spremembo Smernic IMO za izvajanje Atenske konvencije – vključno z omejitvami – odobril Pravni odbor IMO, se bodo te spremembe začele uporabljati na dan, ki ga določi odbor. To ne posega v določbe mednarodnega prava glede pravice posamezne države, da umakne ali spremeni svoj pridržek.«.

4. člen

Za izvajanje konvencije in protokola skrbijo ministrstvo, pristojno za promet, ministrstvo, pristojno za pravosodje, in ministrstvo, pristojno za finance. Koordinacijo med ministrstvi vodi ministrstvo, pristojno za promet.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 326-07/16-22/11
Ljubljana, dne 21. junija 2016
EPA 1234-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

31. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BITIMVTP)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BITIMVTP)

Razglašam Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BITIMVTP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. junija 2016.

Št. 003-02-5/2016-19
Ljubljana, dne 29. junija 2016

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO ITALIJANSKE REPUBLIKE O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV (BITIMVTP)

1. člen

Ratificira se Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov, sklenjen v Ljubljani 17. decembra 2015.

2. člen

Sporazum se v slovenskem jeziku glasi¹:

¹ Besedilo sporazuma v italijanskem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije.

S P O R A Z U M
MED
VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE
IN VLADO ITALIJANSKE REPUBLIKE
O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU
TAJNIH PODATKOV

Vlada Republike Slovenije
in
Vlada Italijanske republike,
v nadaljevanju "pogodbenici", sta se
v želji, da bi v skladu s svojimi notranjimi zakoni in drugimi predpisi zagotovili varovanje tajnih podatkov, izmenjanih med njima ali med javnimi in zasebnimi subjekti pod njuno jurisdikcijo,
ob priznavanju potrebe po vzpostaviti skupnih varnostnih predpisov za varovanje tajnih podatkov tudi v zvezi z morebitnim izvajanjem sporazumov o tehničnem sodelovanju in razvijanjem pogodbenih dejavnosti med pogodbenicama
dogovorili:

1. ČLEN

CILJ

Pogodbenici v skladu s svojimi notranjimi zakoni in drugimi predpisi ter ob upoštevanju interesov in varnosti države sprejmeta vse ustrezne ukrepe, da bi zagotovili varovanje tajnih podatkov, ki se prenesejo ali nastanejo po tem sporazumu.

2. ČLEN

POMEN IZRAZOV

V tem sporazumu izrazi pomenijo:

a) **tajni podatek**: podatek, ki se ne glede na obliko prenese ali nastane med pogodbenicama in mu je bila v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi pogodbenic določena stopnja tajnosti;

b) **pogodbenica izvora**: pogodbenica, vključno z javnimi ali zasebnimi subjekti pod njeno jurisdikcijo, ki daje tajne podatke pogodbenici prejemnici;

c) **pogodbenica prejemnica**: pogodbenica, vključno z javnimi ali zasebnimi subjekti pod njeno jurisdikcijo, ki prejema tajne podatke od pogodbenice izvora;

d) **potreba po seznanitvi**: načelo, po katerem se posamezniku lahko dovoli dostop do tajnih podatkov le za opravljanje njegovih uradnih dolžnosti ali nalog;

e) **dovoljenje za dostop do tajnih podatkov**: pozitivna odločitev po varnostnem preverjanju v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi, na podlagi katere je posameznik pooblaščen za dostop do tajnih podatkov do stopnje tajnosti, navedene na dovoljenju, in ravnanje z njimi;

f) **varnostno dovoljenje organizacije**: pozitivna odločitev po varnostnem preverjanju, da izvajalec, ki je pravna oseba, izpolnjuje pogoje za ravnanje s tajnimi podatki v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi pogodbenice;

g) **izvajalec**: javni ali zasebni subjekt s pravno sposobnostjo za sklepanje pogodb;

h) **pogodba s tajnimi podatki**: pogodba z izvajalcem ali podizvajalcem, ki vsebuje tajne podatke ali vključuje njihovo poznavanje;

i) **tretja stran**: država, vključno z javnimi ali zasebnimi subjekti pod njeno jurisdikcijo, ali mednarodna organizacija, ki ni pogodbenica tega sporazuma;

j) **obisk**: dostop do javnih ali zasebnih subjektov za namene tega sporazuma, ki vključuje ravnanje s tajnimi podatki.

3. ČLEN
PRISTOJNI VARNOSTNI ORGANI

(1) Nacionalna varnostna organa, ki sta ju pogodbenici imenovali za pristojna za splošno izvajanje tega sporazuma in ustrezni nadzor nad vsemi njegovimi vidiki, sta:

v Republiki Sloveniji:

Urad Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov – nacionalni varnostni organ;

v Italijanski republiki:

Predsedstvo Sveta ministrov – nacionalni varnostni organ, Oddelek za varnost podatkov (DIS), UCSe.

(2) Nacionalna varnostna organa se uradno obveščata o drugih pristojnih varnostnih organih, odgovornih za izvajanje tega sporazuma.

(3) Pogodbenici se po diplomatski poti obveščata o vseh poznejših spremembah nacionalnih varnostnih organov.

(4) Zaradi doseganja in ohranjanja primerljivih varnostnih standardov nacionalna varnostna organa na podlagi zaprosila drug drugemu zagotovita informacije o svojih nacionalnih varnostnih standardih, postopkih in praksah za varovanje tajnih podatkov. V ta namen se lahko nacionalna varnostna organa obiskujeta.

(5) Pristojna varnostna organa v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi pogodbenic zagotovita, da njuni javni in zasebni subjekti dosledno in zavezujoče upoštevajo ta sporazum.

4. ČLEN

STOPNJE TAJNOSTI

(1) Tajni podatki, dani na podlagi tega sporazuma, so označeni z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi pogodbenic.

Enakovredne nacionalne oznake stopnje tajnosti so:

v Republiki Sloveniji	v Italijanski republiki
STROGO TAJNO	SEGRETISSIMO
TAJNO	SEGRETO
ZAUPNO	RISERVATISSIMO
INTERNO	RISERVATO

5. ČLEN

NAČELA VAROVANJA TAJNIH PODATKOV

(1) Pogodbenici zagotavljata tajnim podatkom iz tega sporazuma enako varovanje kot svojim tajnim podatkom enakovredne stopnje tajnosti.

(2) Pristojni varnostni organ pogodbenice izvora:

a) zagotovi, da so tajni podatki označeni z ustrezno označeno stopnjo tajnosti v skladu z njenimi notranjimi zakoni in drugimi predpisi, in

b) obvesti pogodbenico prejemnico o vseh pogojih za dajanje tajnih podatkov ali omejitvah njihove uporabe in o vseh poznejših spremembah stopnje tajnosti.

(3) Pristojni varnostni organ pogodbenice prejemnice:

a) zagotovi, da so tajni podatki označeni z enakovrednimi oznakami stopnje tajnosti v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega sporazuma, in

b) zagotovi, da se stopnja tajnosti ne spremeni, razen s pisnim dovoljenjem pogodbenice izvora;

c) uporabi tajne podatke le za namen, za katerega so bili dani, in z omejitvami, ki jih je navedla pogodbenica izvora;

d) tajnih podatkov ne da tretji strani brez pisnega soglasja pogodbenice izvora.

6. ČLEN

DOSTOP DO TAJNIH PODATKOV IN DOVOLJENJA
ZA DOSTOP DO TAJNIH PODATKOV

(1) Dostop do tajnih podatkov stopnje ZAUPNO/RISERVATISSIMO in višje stopnje je dovoljen le tistim osebam, ki imajo potrebo po seznanitvi in ustrezno dovoljenje za dostop do tajnih podatkov.

(2) Dostop do tajnih podatkov stopnje INTERNO/RISERVATO je omejen na osebe, ki imajo potrebo po seznanitvi in so bile ustrezno poučene.

(3) Pogodbenici si priznavata dovoljenja za dostop do tajnih podatkov. Pri tem se uporablja drugi odstavek 4. člena tega sporazuma.

(4) Na podlagi zaprosila si nacionalna varnostna organa v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi pomagata z izmenjavo ustreznih podatkov o postopkih varnostnega preverjanja za izdajo dovoljenja za dostop do tajnih podatkov in varnostnega dovoljenja organizacij.

(5) Nacionalna varnostna organa se takoj obvestita o vsaki spremembi v medsebojno priznanih dovoljenjih za dostop do tajnih podatkov.

7. ČLEN

VAROVANJE TAJNIH PODATKOV V KOMUNIKACIJSKO-INFORMACIJSKIH SISTEMIH

(1) Pogodbenica zagotovi, da se izvajajo ustrezeni ukrepi za varovanje tajnih podatkov, ki se obdelujejo, hranijo ali prenašajo v komunikacijsko-informacijskih sistemih. S temi ukrepi se zagotovijo zaupnost, celovitost, razpoložljivost, in kadar je primerno, nezatajljivost in verodostojnost tajnih podatkov ter ustrezna raven odgovornosti in sledljivosti dejanj, povezanih s takimi podatki.

(2) Pogodbenici zato zagotovita, da se s tako izmenjanimi tajnimi podatki ravna v skladu z njunimi notranjimi zakoni in drugimi predpisi ter se tako tudi hranijo in varujejo.

(3) Pogodbenici medsebojno priznavata vsak uradni dokument odobritev v zvezi z opremo in mehanizmi komunikacijsko-informacijskih sistemov, ki ga izda ustrezeni nacionalni varnostni organ.

8. ČLEN

PRENOS TAJNIH PODATKOV

(1) Prenos tajnih podatkov med pogodbenicama poteka po diplomatski poti ali po drugih varnih poteh, ki jih odobrita nacionalna varnostna organa v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi.

(2) Tajni podatki stopnje STROGO TAJNO/SEGRETISIMO se pošiljajo samo po diplomatski poti.

(3) Tajni podatki stopnje INTERNO/RISERVATO se lahko pošiljajo tudi po pošti ali z drugo dostavno službo v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi.

(4) Ob prenosu večje pošiljke s tajnimi podatki se o postopkih prevoza dogovorijo in jih odobrijo pristojni varnostni organi pogodbenic za vsak primer posebej.

9. ČLEN

RAZMNOŽEVANJE, PREVAJANJE IN UNIČEVANJE TAJNIH PODATKOV

(1) Vsi izvodi in prevodi imajo ustrezeno oznako stopnje tajnosti ter se varujejo kot tajni podatki izvirnika. Prevodi in število izvodov so omejeni na najmanjšo količino, ki je potrebna za uradne namene.

(2) Vsak prevod se označi s stopnjo tajnosti izvirnika in mora imeti v jeziku prevoda ustrezeno navedbo, da vsebuje tajne podatke pogodbenice izvora.

(3) Tajni podatki izvirnika in prevoda z oznako STROGO TAJNO/SEGRETISSIMO se razmnožujejo izključno s pisnim dovoljenjem pogodbenice izvora.

(4) Tajni podatki z oznako STROGO TAJNO/SEGRETISIMO se ne smejo uničiti. Ko jih pogodbenici ne potrebujeta več, se vrnejo pogodbenici izvora.

(5) Pogodbenica prejemnica tajne podatke stopnje TAJNO/SEGRETO ali nižje stopnje uniči v skladu s svojimi notranjimi zakoni in drugimi predpisi, ko jih ne potrebuje več.

(6) Če v kriznih razmerah tajnih podatkov, ki se prenešo ali nastanejo po tem sporazumu, ni mogoče varovati ali vrniti, se takoj uničijo. O njihovem uničenju pogodbenica prejemnica čim prej obvesti nacionalni varnostni organ pogodbenice izvora.

10. ČLEN

POGODEBE S TAJNIMI PODATKI IN VARNOSTNA DOVOLJENJA ORGANIZACIJ

(1) Preden se tajni podatki iz pogodbe s tajnimi podatki dajo izvajalcem, podizvajalcem ali morebitnemu izvajalcu, pogodbenica prejemnica zagotovi, da:

- so izvajalec, podizvajalec ali morebitni izvajalec in njihove organizacije zmožni podatke ustrezeno varovati;
- ima organizacija ustrezeno varnostno dovoljenje;
- imajo osebe, ki opravljajo naloge, pri katerih je potreben dostop do tajnih podatkov, ustrezeno dovoljenje za dostop do tajnih podatkov;

d) so vse osebe, ki imajo dostop do tajnih podatkov, obveščene o svoji odgovornosti in obveznosti varovanja podatkov v skladu z zakoni in drugimi predpisi pogodbenice prejemnice.

(2) Nacionalni varnostni organ lahko zahteva inšpekcijski pregled organizacije, da se zagotovi stalno izpolnjevanje varnostnih standardov v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi.

(3) Pogodba s tajnimi podatki vsebuje določbe o varnostnih zahtevah, stopnji tajnosti vsakega njenega vidika ali dela in sklicevanju na ta sporazum. Izvod takega dokumenta se predloži nacionalnima varnostnima organoma pogodbenic.

(4) Pogodbenici si priznavata varnostna dovoljenja organizacij. Pri tem se uporablja drugi odstavek 4. člena tega sporazuma.

(5) Nacionalna varnostna organa se takoj obvestita o vsaki spremembi v medsebojno priznanih varnostnih dovoljenjih organizacij.

11. ČLEN

OBISKI

(1) Obiski, pri katerih je potreben dostop do tajnih podatkov, se odobrijo na podlagi predhodnega dovoljenja nacionalnega varnostnega organa pogodbenice gostiteljice.

(2) Zaprošilo za obisk se predloži ustreznemu nacionalnemu varnostnemu organu vsaj 30 dni pred začetkom obiska. Zaprošilo za obisk vsebuje te podatke, ki se uporabljajo izključno za namen obiska:

- ime in primek obiskovalca, datum in kraj rojstva, državljanstvo in številko osebne izkaznice ali potnega lista;
- polozaj obiskovalca s podatki o delodajalcu, ki ga obiskovalec zastopa;
- podatke o projektu, pri katerem obiskovalec sodeluje;
- veljavnost in stopnjo tajnosti obiskovalčevega dovoljenja za dostop do tajnih podatkov, če je potrebno;
- ime, naslov, telefonsko številko, številko telefaksa, elektronski naslov organizacije, v kateri bo obisk, in osebo za stike v tej organizaciji;
- namen obiska, vključno z najvišjo stopnjo tajnosti obravnavanih tajnih podatkov;
- datum in trajanje obiska. Pri večkratnih obiskih se navede celotno obdobje, v katerem bodo potekali;
- datum in podpis nacionalnega varnostnega organa pošiljalatelja.

(3) V nujnih primerih se lahko nacionalna varnostna organa dogovorita o kraji obdobju za predložitev zaprosila za obisk.

(4) Nacionalna varnostna organa se lahko dogovorita o seznamu obiskovalcev, ki imajo pravico do večkratnih obiskov. Seznam velja za začetno obdobje, ki ni daljše od 12 mesecev in se lahko podaljša za največ 12 mesecev. Zaprošilo za večkratne obiske se predloži v skladu z drugim odstavkom tega člena. Ko je seznam potrjen, se lahko sodelujoče organizacije o obiskih dogovarjajo neposredno.

(5) Pogodbenica zagotavlja varstvo osebnih podatkov obiskovalcev v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi.

12. ČLEN**KRŠITEV VAROVANJA TAJNOSTI**

(1) Ob kršitvi varovanja tajnosti, katere posledica je ne-pooblaščeno razkritje, odtujitev ali izguba tajnih podatkov, ali sumu take kršitve nacionalni varnostni organ pogodbenice prejemnike o tem takoj pisno obvesti nacionalni varnostni organ pogodbenice izvora.

(2) Pristojni organi pogodbenice sprejmejo vse ukrepe v skladu z notranjimi zakoni in drugimi predpisi, da omejijo posledice kršitve iz prejšnjega odstavka tega člena in preprečijo nadaljnje kršitve. Na podlagi zaprosila druga pogodbenica zagotovi ustrezno pomoč; obvesti se o izidu postopkov in ukrepih, sprejetih zaradi kršitve.

(3) Ob kršitvi varovanja v tretji strani nacionalni varnostni organ pogodbenice pošiljaljice nemudoma sprejme ukrepe iz prejšnjega odstavka tega člena.

(4) Pristojni varnostni organi se obveščajo o izjemnih varnostnih tveganjih, ki lahko ogrožajo dane tajne podatke.

13. ČLEN**STROŠKI**

(1) Izvajanje tega sporazuma ne vključuje nobenih stroškov.

(2) Če pri izvajjanju tega sporazuma nastanejo pri pogodbenici nepričakovani stroški, vsaka pogodbenica krije svoje izdatke.

14. člen**REŠEVANJE SPOROV**

Spore zaradi razlage ali uporabe tega sporazuma pogodbenici rešujeta s posvetovanji in pogajanji. Medtem pa pogodbenici še naprej izpolnjujeta določbe tega sporazuma, ki med njima niso sporne.

15. člen**KONČNE DOLOČBE**

(1) Sporazum začne veljati prvi dan drugega meseca po dnevu prejema zadnjega uradnega obvestila, s katerim se pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so izpolnjene njune notranjepravne zahteve, potrebne za začetek veljavnosti tega sporazuma.

(2) Sporazum se lahko spremeni z medsebojnim pisnim soglasjem pogodbenic. Spremembe začnejo veljati v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena.

(3) Sporazum se sklene za nedoločen čas. Pogodbenica ga lahko odpove s pisnim obvestilom, ki ga po diplomatski poti pošlje drugi pogodbenici. V tem primeru sporazum preneha veljati šest mesecev po dnevu, ko druga pogodbenica prejme obvestilo o odpovedi.

(4) Ob prenehanju veljavnosti tega sporazuma se vsi tajni podatki, preneseni v skladu s tem sporazumom, še naprej varujejo v skladu z njegovimi določbami in se na podlagi zaprosila vrnejo pogodbenici izvora.

(5) Za izvajanje sporazuma se lahko sklenejo dodatni dogovori.

V potrditev tega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščena, podpisala ta sporazum.

Skljenjeno v Ljubljani 17. decembra 2015 v dveh izvirnih kih v slovenskem in italijanskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

ZA VLADO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Boris Mohar l.r.

ZA VLADO
ITALIJANSKE REPUBLIKE
Rossella Franchini l.r.

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi Urad Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 040-05/12-13/13
Ljubljana, dne 21. junija 2016
EPA 570-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

32. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Madžarske o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BHUIMVTP)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Madžarske o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BHUIMVTP)**

Razglašam Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Madžarske o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BHUIMVTP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. junija 2016.

Št. 003-02-5/2016-21
Ljubljana, dne 29. junija 2016

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N**O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO MADŽARSKE
O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV (BHUIMVTP)**

1. člen

Ratificira se Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Madžarske o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov, sklenjen na Brdu pri Kranju 22. januarja 2016.

2. člen

Sporazum se v izvirniku v slovenskem jeziku glasi¹:

¹ Besedilo sporazuma v madžarskem in angleškem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunane zadeve Republike Slovenije.

S P O R A Z U M

M E D

V L A D O R E P U B L I K E S L O V E N I J E I N V L A D O M A D Ž A R S K E O I Z M E N J A V I I N M E D S E B O J N E M V A R O V A N J U T A J N I H P O D A T K O V

Vlada Republike Slovenije in Vlada Madžarske (v nadaljnjem besedilu: pogodbenici) sta se ob priznavanju pomembnosti sodelovanja med pogodbenicama, ob spoznjanju, da dobro sodelovanje lahko zahteva izmenjavo nacionalnih tajnih podatkov med pogodbenicama, ob priznavanju, da zagotavlja enakovredno varovanje tajnih podatkov, v želji, da bi nadomestili Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Madžarske o varstvu zaupnih obrambnih informacij in sredstev, ob medsebojnem spoštovanju državnih interesov in nacionalne varnosti, dogovorili:

1. ČLEN

N A M E N I N U P O R A B A S P O R A Z U M A

(1) Namen tega sporazuma je zagotoviti varovanje tajnih podatkov, ki se izmenjajo ali nastanejo pri sodelovanju med pogodbenicama ali posamezniki ali pravnimi osebami pod njuno jurisdikcijo.

(2) Sporazum ne posega v pravice in obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz drugih mednarodnih sporazumov.

2. ČLEN

P O M E N I Z R A Z O V

V tem sporazumu:

a) »**kršitev varovanja tajnosti**« pomeni dejanje ali opustitev dejanja, ki je v nasprotju s tem sporazumom ali notranjo zakonodajo pogodbenic in lahko povzroči razkritje, izgubo, uničenje, odtujitev tajnih podatkov ali jih kako drugače ogrozi;

b) »**pogodba s tajnimi podatki**« pomeni izvajalsko ali podizvajalsko pogodbo, ki vključuje tajne podatke ali zahteva dostop do njih;

c) »**tajni podatek**« pomeni podatek, ki ne glede na obliko v skladu z notranjo zakonodajo pogodbenice zahteva varovanje pred kršitvijo varovanja tajnosti in je kot tak pravilno določen in označen s stopnjo tajnosti ter se izmenja ali nastane med pogodbenicama;

d) »**izvajalec**« pomeni posameznika ali pravno osebo s poslovno sposobnostjo sklepanja pogodb s tajnimi podatki v skladu z notranjo zakonodajo;

e) »**varnostno dovoljenje organizacije**« pomeni pozitivno odločitev po varnostnem preverjanju, da izvajalec izpolnjuje pogoje za ravnanje s tajnimi podatki v skladu z notranjo zakonodajo pogodbenice;

f) »**potreba po seznanitvi**« pomeni načelo, po katerem se osebi s potrebo po dostopu do tajnih podatkov ta dostop lahko dovoli le v povezavi z njenimi uradnimi dolžnostmi ali zaradi opravljanja določene naloge;

g) »**pogodbenica izvora**« pomeni pogodbenico, vključno s pravnimi osebami pod njeno jurisdikcijo, ki daje tajne podatke;

h) »**dovoljenje za dostop do tajnih podatkov**« pomeni pozitivno odločitev po varnostnem preverjanju, da posameznik lahko dostopa do tajnih podatkov v skladu z notranjo zakonodajo;

i) »**pogodbenica prejemnica**« pomeni pogodbenico, vključno s posamezniki ali pravnimi osebami pod njeno jurisdikcijo, ki prejema tajne podatke od pogodbenice izvora;

j) »**tretja stran**« pomeni državo, vključno s posamezniki ali pravnimi osebami pod njeno jurisdikcijo, ali mednarodno organizacijo, ki ni pogodbenica tega sporazuma.

3. ČLEN

N A C I O N A L N A V A R N O S T N A O R G A N A

(1) Nacionalna varnostna organa, ki sta ju pogodbenici imenovali za odgovorna za splošno izvajanje tega sporazuma in nadzor nad njim, sta:

v Republiki Sloveniji:

Urad Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov (nacionalni varnostni organ),

na Madžarskem:

Nemzeti Biztonsági Felügyelet (nacionalni varnostni organ).

(2) Nacionalna varnostna organa si zagotovita uradne podatke, potrebne za navezavo stиков, in se obvestita o vseh poznejših spremembah teh podatkov.

(3) Pogodbenici se po diplomatski poti obveščata o vseh poznejših spremembah nacionalnih varnostnih organov.

4. ČLEN

S T O P N J E I N O Z N A K E S T O P E N J T A J N O S T I

Enakovredne stopnje tajnosti in njihove oznake so:

v Republiki Sloveniji	na Madžarskem	v angleškem jeziku
STROGO TAJNO	”Szigorúan titkos!”	TOP SECRET
TAJNO	”Titkos!”	SECRET
ZAUPNO	”Bizalmás!”	CONFIDENTIAL
INTERNO	”Korlátozott terjesztésű!”	RESTRICTED

5. ČLEN

D O S T O P D O T A J N I H P O D A T K O V

Dostop do tajnih podatkov po tem sporazumu je dovoljen samo posameznikom, za katere velja načelo potrebe po seznanitvi in ki so za to pravilno pooblaščeni v skladu z notranjo zakonodajo pogodbenice.

6. ČLEN

N A Č E L A V A R O V A N J A T A J N O S T I

(1) Pogodbenici zagotavljata tajnim podatkom enako ravnen varovanja kakor svojim tajnim podatkom enakovredne stopnje tajnosti.

(2) Pogodbenica izvora:

a) zagotovi, da so tajni podatki označeni z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z notranjo zakonodajo;

b) obvesti pogodbenico prejemnico o vseh pogojih uporabe tajnih podatkov;

c) pisno obvesti pogodbenico prejemnico brez nepotrebnega odlašanja o vseh poznejših spremembah ali trajanju stopnje tajnosti.

(3) Pogodbenica prejemnica:

a) zagotovi, da so tajni podatki označeni z enakovrednimi oznakami stopnje tajnosti v skladu s 4. členom tega sporazuma;

b) zagotovi, da se oznaka stopnje tajnosti tajnih podatkov ne prekliče ali spremeni brez predhodnega pisnega soglasja pogodbenice izvora;

c) zagotovi, da se tajni podatki ne dajo tretji strani brez predhodnega pisnega soglasja pogodbenice izvora;

d) tajne podatke uporabi samo za namen, za katerega so ji bili dani, in v skladu s pogoji uporabe pogodbenice izvora.

(4) Vsaka pogodbenica zagotovi, da se izvajajo ustrezni ukrepi za varovanje tajnih podatkov, ki se obdelujejo, hrani ali prenašajo v komunikacijsko-informacijskih sistemih. S temi ukrepi se zagotovijo zaupnost, celovitost, razpoložljivost, ter kadar je primerno, nezatajljivost in verodostojnost tajnih podatkov ter ustrezen raven odgovornosti in sledljivosti dejanj, povezanih s takimi podatki.

7. ČLEN

VARNOSTNO SODELOVANJE

(1) Zaradi ohranjanja primerljivih varnostnih standardov se nacionalna varnostna organa na zaprosilo obveščata o notranji zakonodaji, ki se nanaša na varovanje tajnih podatkov, in praksah, ki izhajajo iz njenega izvajanja. V ta namen se lahko nacionalna varnostna organa obiskujejo. Nacionalna varnostna organa se obvestita o vsaki poznejši spremembi notranje zakonodaje, ki se nanaša na tajne podatke.

(2) Na zaprosilo si nacionalna varnostna organa pomaga pri izvajanju postopkov varnostnega preverjanja. Pri tem si izmenjata podatke o obstoju varnostnih zadržkov, pomembnih v postopku varnostnega preverjanja.

(3) Pogodbenici na zaprosilo v skladu z notranjo zakonodajo priznavata dovoljenja za dostop do tajnih podatkov in varnostna dovoljenja organizacij, ki jih izda druga pogodbenica. Pri tem se uporablja določba 4. člena tega sporazuma.

(4) Nacionalna varnostna organa se takoj obvestita o vseh spremembah v medsebojno priznanih dovoljenjih za dostop do tajnih podatkov in varnostnih dovoljenjih organizacij, zlasti pri preklicu dovoljenja.

8. ČLEN

POGODBE S TAJNIMI PODATKI

(1) Pogodbe s tajnimi podatki se sklenejo in izvajajo v skladu z notranjo zakonodajo pogodbenice. Nacionalna varnostna organa na zaprosilo potrdita, da imajo predlagani izvajalci in osebe, ki sodelujejo pri pogajanjih pred sklenitvijo pogodbe ali izvajanju pogodbe s tajnimi podatki, ustrezno dovoljenje za dostop do tajnih podatkov ali varnostno dovoljenje organizacije.

(2) Če predlagani izvajalec nima ustreznega varnostnega dovoljenja, lahko nacionalni varnostni organ pogodbenice izvora zaprosi nacionalni varnostni organ pogodbenice prejemnike, da začne postopek izdaje ustreznega varnostnega dovoljenja.

(3) Nacionalni varnostni organ lahko zahteva, da se v organizaciji, ki je na ozemlju druge pogodbenice, opravi varnostni inšpeksijski pregled, da se zagotovi stalno izpolnjevanje varnostnih standardov v skladu z notranjo zakonodajo.

(4) Pogodba s tajnimi podatki vsebuje projektna varostna navodila o varnostnih zahtevah in stopnji tajnosti vsakega dela take pogodbe. Izvod projektnih varostnih navodil se pošlje nacionalnemu varnostnemu organu pogodbenice, pod jurisdikcijo katere se bo izvajala pogodba s tajnimi podatki.

9. ČLEN

PRENOS IN POŠILJANJE TAJNIH PODATKOV

(1) Prenos tajnih podatkov poteka po diplomatski poti ali na drug način, o katerem se pisno dogovorita nacionalna varnostna organa.

(2) Pogodbenici lahko pošiljata tajne podatke po elektronski poti v skladu z varnostnimi postopki, ki jih pisno odobrita nacionalna varnostna organa.

10. ČLEN

RAZMNOŽEVANJE, PREVAJANJE IN UNIČEVANJE TAJNIH PODATKOV

(1) Vsi izvodi in prevodi tajnih podatkov imajo ustrezno oznako stopnje tajnosti ter se varujejo kot tajni podatki izvirnika. Število izvodov je omejeno na najmanjšo količino, potrebno za uradne namene.

(2) Vsak prevod tajnih podatkov ima v jeziku prevoda navedbo, da vsebuje tajne podatke pogodbenice izvora.

(3) Tajni podatki stopnje STROGO TAJNO/”Szigorúan titkos!”/TOP SECRET se prevajajo ali razmnožujejo le s predhodnim pisnim soglasjem pogodbenice izvora.

(4) Tajni podatki stopnje STROGO TAJNO/”Szigorúan titkos!”/TOP SECRET se ne uničijo in se vrnejo pogodbenici izvora, ko niso več potrebnii.

(5) V kriznih razmerah, v katerih ni mogoče varovati tajnih podatkov ali jih vrniti pogodbenici izvora, se ti uničijo brez nepo-

trebnega odlašanja. Nacionalni varnostni organ pogodbenice prejemnike pisno obvesti nacionalni varnostni organ pogodbenice izvora o njihovem uničenju.

11. ČLEN

OBISKI

(1) Za obiske, pri katerih je potreben dostop do tajnih podatkov, se zagotovi predhodno pisno soglasje nacionalnega varnostnega organa pogodbenice.

(2) Nacionalni varnostni organ gostujejo pogodbenice obvesti nacionalni varnostni organ pogodbenice gostiteljice o načrtovanem obisku, tako da mu zanj predloži zaprosilo vsaj 20 dni pred začetkom obiska. V nujnih primerih se zaprosilo za obisk lahko predloži v krajišem času, o čemer se nacionalna varnostna organa predhodno uskladita.

(3) Zaprosilo za obisk vsebuje te podatke, ki se uporabljajo izključno za namene obiska:

a) ime in priimek obiskovalca, datum in kraj rojstva, državljanstvo in številko potnega lista ali osebne izkaznice;

b) položaj obiskovalca in podatke o pravni osebi, ki jo zastopa;

c) stopnjo in veljavnost obiskovalčevega dovoljenja za dostop do tajnih podatkov;

d) datum in trajanje obiska; pri večkratnih obiskih se navede celotno obdobje, v katerem bodo potekali;

e) namen obiska, vključno z najvišjo stopnjo tajnosti obravnavanih podatkov;

f) ime in naslov organizacije, v kateri bo obisk, ter ime in priimek, telefonsko številko/številko telefaksa in elektronski naslov osebe za stike v organizaciji;

g) datum, podpis in uradni žig nacionalnega varnostnega organa.

(4) Nacionalna varnostna organa se lahko dogovorita o seznamu obiskovalcev, ki imajo pravico do večkratnih obiskov. Dogovorita se o nadaljnjih podrobnostih večkratnih obiskov.

(5) Tajni podatki, ki jih pridobi obiskovalec, se štejejo za tajne podatke, prejete na podlagi tega sporazuma.

12. ČLEN

VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

Vsaka pogodbenica zagotovi varstvo osebnih podatkov, ki se izmenjajo na podlagi tega sporazuma, v skladu z notranjo zakonodajo.

13. ČLEN

KRŠITEV VAROVANJA TAJNOSTI

(1) Nacionalna varnostna organa se brez nepotrebnega odlašanja pisno obvestita o vsaki kršitvi varovanja tajnosti podatkov ali sumu take kršitve.

(2) Nacionalni varnostni organ pogodbenice, v kateri se je kršitev zgodila, brez nepotrebnega odlašanja opravi ali začne preiskavo dogodka, da omeji posledice kršitve in prepreči nadaljnje kršitve. Če je potrebno, nacionalni varnostni organ druge pogodbenice sodeluje v preiskavi.

(3) V vsakem primeru nacionalni varnostni organ pogodbenice prejemnike pisno obvesti nacionalni varnostni organ pogodbenice izvora o okoliščinah kršitve varovanja tajnosti, obsegu škode, sprejetih ukrepih za ublažitev škode in izidu preiskave.

14. ČLEN

STROŠKI

Vsaka pogodbenica krije svoje stroške, ki nastanejo pri izvajaju tega sporazuma.

15. ČLEN

KONČNE DOLOČBE

(1) Sporazum je sklenjen za nedoločen čas. Veljati začne prvi dan drugega meseca po prejemu zadnjega uradnega ob-

vestila, s katerim se pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so izpolnjene njune notranjepravne zahteve za začetek njegove veljavnosti.

(2) Z dnem začetka veljavnosti tega sporazuma preneha veljati Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Madžarske o varstvu zaupnih obrambnih informacij in sredstev, sklenjen 5. oktobra 1998 v Misefi. Ne glede na prenehanje njegove veljavnosti se vse izmenjane zaupne obrambne informacije in sredstva varujejo v skladu z določbami tega sporazuma ter notranjo zakonodajo.

(3) Za izvajanje tega sporazuma se lahko sklene izvedbeni dogovor.

(4) Sporazum se lahko spremeni s pisnim dogovorom pogodbenic. Spremembe začnejo veljati v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Pogodbenica lahko sporazum kadar koli pisno odpove. V tem primeru preneha veljati šest mesecev po dnevu, ko druga pogodbenica prejme pisno obvestilo o odpovedi sporazuma.

(6) Ne glede na prenehanje veljavnosti tega sporazuma se vsi tajni podatki varujejo v skladu z njegovimi določbami,

dokler pogodbenica izvora pogodbenice prejemnike pisno ne razreši te obveznosti.

(7) Sodelovanje po tem sporazumu poteka v angleškem jeziku.

(8) Spore zaradi razlage ali uporabe tega sporazuma pogodbenici rešujeta z medsebojnimi posvetovanji in pogajanji ter jih ne predložita v reševanje mednarodnemu sodišču ali tretji strani.

V potrditev tega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščena, podpisala ta sporazum.

Skljeneno na Brdu pri Kranju 22. januarja 2016 v dveh izvirnikih v slovenskem, madžarskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Boris Mohar l.r.

Za Vlado
Madžarske
Edit Szilágyiné Bátorfi l.r.

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi Urad Vlade Republike Slovenije za varovanje tajnih podatkov.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 040-05/14-15/11
Ljubljana, dne 21. junija 2016
EPA 85-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

33. Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Madžarsko o prilagoditvi črte državne meje zaradi vodnogospodarske ureditve potoka Ledava (BHUDMUP)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Madžarsko o prilagoditvi črte državne meje zaradi vodnogospodarske ureditve potoka Ledava (BHUDMUP)

Razglašam Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Madžarsko o prilagoditvi črte državne meje zaradi vodnogospodarske ureditve potoka Ledava (BHUDMUP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. junija 2016.

Št. 003-02-5/2016-20
Ljubljana, dne 29. junija 2016

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O RATIFIKACIJI POGODBE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN MADŽARSKO O PRILAGODITVI ČRTE DRŽAVNE MEJE ZARADI VODNOGOSPODARSKE UREDITVE POTOKA LEDAVA (BHUDMUP)

1. člen

Ratificira se Pogodba med Republiko Slovenijo in Madžarsko o prilagoditvi črte državne meje zaradi vodnogospodarske ureditve potoka Ledava, sklenjena na Brdu pri Kranju 22. januarja 2016.

2. člen

Pogodba se v izvirniku v slovenskem jeziku glasi*:

* Besedilo pogodbe v madžarskem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve. Priloga »Dokumentacija sprememb mejne črte slovensko-madžarske državne meje – 2013« je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve in Geodetski upravi Republike Slovenije.

P O G O D B A
med Republiko Slovenijo in Madžarsko
o prilagoditvi črte državne meje zaradi
vodnogospodarske ureditve potoka Ledava

Republika Slovenija in Madžarska (v nadaljevanju: pogodbenici) sta se v želji, da prilagodita potek mejne črte med mejnima znakoma A613 in A643.2 zaradi vodnogospodarske ureditve potoka Ledava, sporazumeli o naslednjem:

1. člen

(1) Potek črte državne meje med Republiko Slovenijo in Madžarsko se na območju reguliranega potoka Ledava, na odseku med mejnima znakoma A613 in A643.2 prilagodi tako, da bo državna meja potekala po sredini nove struge reguliranega potoka Ledava.

(2) Prilagoditev poteka mejne črte iz prvega odstavka tega člena je prikazana v dokumentu "Dokumentacija sprememb mejne črte slovensko-madžarske državne meje – 2013", ki je priloga te pogodbe.

2. člen

(1) Zaradi prilagoditve poteka črte državne meje iz prvega odstavka 1. člena se del državnega ozemlja Madžarske površine 25.747 m² priključi državnemu ozemlju Republike Slovenije.

(2) Nepremičnine na ozemljtu, omenjenem v prvem odstavku tega člena, postanejo last Republike Slovenije.

(3) Zaradi prilagoditve poteka črte državne meje iz prvega odstavka 1. člena se del državnega ozemlja Republike Slovenije površine 25.747 m² priključi državnemu ozemlju Madžarske.

(4) Nepremičnine na ozemljtu, omenjenem v tretjem odstavku tega člena, postanejo last Madžarske.

(5) Območji, ki sta določeni v prvem in tretjem odstavku tega člena, sta prikazani v III. poglavju dokumenta

"Dokumentacija sprememb mejne črte slovensko-madžarske državne meje – 2013".

3. člen

(1) Pogodbenici potrdita, da na nepremičninah, ki jih po 2. členu s prenosom lastnine pridobi druga pogodbenica, prenehajo veljati vse prej veljavne pravice.

(2) Če so s prenosom lastnine po 2. členu prizadete pravice tretjih oseb, bo škodo poravnala tista pogodbenica, na državnem ozemlju katere je nepremičnina bila pred prenosom. Tretje osebe ne morejo uveljaviti nobenih zahtev do pogodbenice, v last katere je prešla nepremičnina.

4. člen

(1) Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas in jo, vključno s prilogom, ni mogoče odpovedati.

(2) Pogodba začne veljati prvi dan drugega meseca po datumu prejema kasnejše od diplomatskih not, s katerima sta se pogodbenici obvestili, da sta zadostili notranje pravnim pogojem, potrebnim za veljavnost te pogodbe.

(3) Z veljavnostjo te pogodbe se hkrati spremeni Konvencija med Zveznim izvršnim svetom Skupščine Socialistične federativne republike Jugoslavije in Vlado Ljudske republike Madžarske o obnavljanju, označevanju in vzdrževanju mejne črte in mejnih oznak na jugoslovansko-madžarski državni meji, podpisana v Beogradu 20. oktobra 1983 tako, da namesto drugega stavka drugega odstavka 2. člena začne veljati naslednja določba: "Na odsekih, kjer poteka državna meja po vodotokih, ostane državna meja nespremenjena tudi, kadar se spremeni struga vodotoka, razen, če se v posebnih pogodbah pogodbenici o tem ne dogovorita drugače".

Sestavljen v/na Brdu pri Kranju dne 22. januarja 2016 v dveh izvirnikih v slovenskem in madžarskem jeziku, obe besedili sta enako verodostojni.

Za Republiko Slovenijo
Karl Erjavec l.r.

Za Madžarsko
Sándor Pintér l.r.

3. člen

Za izvajanje pogodbe skrbi Ministrstvo za okolje in prostor – Geodetska uprava Republike Slovenije.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 003-02/14-5/12
Ljubljana, dne 21. junija 2016
EPA 1930-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

34. Zakon o ratifikaciji Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kazahstan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom (BKZIDO)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kazahstan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom (BKZIDO)

Razglašam Zakon o ratifikaciji Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kazahstan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom (BKZIDO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. junija 2016.

Št. 003-02-5/2016-23
Ljubljana, dne 29. junija 2016

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE KAZAHSTAN O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA, S PROTOKOLOM (BKZIDO)

1. člen

Ratificira se Konvencija med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kazahstan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom, sklenjena v Astani 10. marca 2016.

2. člen

Konvencija s protokolom se v izvirniku v slovenskem jeziku glasi*:

* Besedilo konvencije s protokolom v kazaškem, ruskem in angleškem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Minskrstva za zunanje zadeve.

K o n v e n c i j a
med Vlado Republike Slovenije
in Vlado Republike Kazahstan
o izogibanju dvojnega obdavčevanja
in preprečevanju davčnih utaj v zvezi
z davki od dohodka in premoženja

Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Kazahstan sta se v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,

sporazumeli:

1. člen

Osebe, za katere se uporablja konvencija

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

Davki, za katere se uporablja konvencija

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot, osrednjih ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstojeci davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Kazahstanu:

- (i) davek od dohodkov pravnih oseb,
- (ii) dohodnina,
- (iii) davek od premoženja pravnih oseb in posameznikov

(v nadaljevanju: «kazahstanski davek»);

b) v Sloveniji:

- (i) davek od dohodkov pravnih oseb,
- (ii) dohodnina,
- (iii) davek od premoženja

(v nadaljevanju: «slovenski davek»).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po dnevu podpisa konvencije uvedejo poleg obstoječih davkov ali namesto njih. Pristojna organa države pogodbenic druga drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njunih davčnih zakonodaj.

3. člen

Splošen pomen izrazov

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:
 a) izraz «Kazahstan» pomeni Republiko Kazahstan, in kadar se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Kazahstana in tista območja, na katerih Kazahstan izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo skladno s svojo zakonodajo in mednarodnimi sporazumi, pri katerih je udeleženec;

b) izraz «Slovenija» pomeni Republiko Slovenijo, in kadar se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije in tista morska območja, na katerih lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice ali jurisdikcijo skladno s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;

c) izraza «država pogodbenica» in «druga država pogodbenica» pomenita Kazahstan ali Slovenijo, kakor zahteva sobesedilo;

d) izraz «oseba» vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

e) izraz «družba» pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;

f) izraz «podjetje» se uporablja za kakršno koli poslovanje;

g) izraza «podjetje države pogodbenice» in «podjetje druge države pogodbenice» pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

h) izraz «mednarodni promet» pomeni prevoz z ladjo ali zrakoplovom, ki ga opravlja podjetje s sedežem dejanske uprave v državi pogodbenici, razen če se z ladjo ali zrakoplovom ne opravljajo prevozi samo med kraji v drugi državi pogodbenici;

i) izraz «pristojni organ» pomeni:

(i) v Kazahstanu: Ministrstvo za finance ali njegova pooblaščenega predstavnika;

(ii) v Sloveniji: Ministrstvo za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;

j) izraz «državljan» pomeni:

(i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;

(ii) pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici;

k) izraz «poslovanje» vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.

2. Kadar država pogodbenica uporabi konvencijo, ima izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države pogodbenice za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer pomen po veljavni davčni zakonodaji te države pogodbenice prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države pogodbenice.

4. člen

Rezident

1. V tej konvenciji izraz «rezident države pogodbenice» pomeni osebo, ki mora po zakonodaji te države pogodbenice plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja registracije ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo pogodbenico in katero koli njenou politično enoto, osrednjo ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki mora plačevati davke v tej državi pogodbenici samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi pogodbenici ali od premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

a) šteje se samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima na voljo stalni dom; če ima stalni dom na voljo v obeh državah pogodbenicah, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske stike (središče življenjskih interesov);

b) če ni mogoče opredeliti države pogodbenice, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od obeh držav pogodbenic na voljo stalnega doma, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri ima običajno bivališče;

c) če ima običajno bivališče v obeh državah pogodbenicah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, katere državljan je;

d) če njegovega statusa ni mogoče določiti v skladu z določbami prejšnjih pododstavkov, pristojna organa države pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države pogodbenice, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

5. člen

Stalna poslovna enota

1. V tej konvenciji izraz «stalna poslovna enota» pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz »stalna poslovna enota« vključuje zlasti:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in

f) rudnik, kop, nahajališče nafte ali plina, kamnolom, postavitev, konstrukcijo (vključno z vrtalno ploščadjo ali ladjo) ali kateri koli drug kraj pridobivanja ali izkoriščanja naravnih virov, pa tudi s tem povezane storitve nadzora.

3. Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve je stalna poslovna enota samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;

b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;

c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;

d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;

e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;

f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a do e, če je celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se, kadar oseba, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek, deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi pogodbenici v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker posluje v tej državi pogodbenici prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika v celoti ali skoraj v celoti namenjene temu podjetju ter se med podjetjem in zastopnikom v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se ta ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, ali posluje v tej drugi državi pogodbenici (prek stalne poslovne enote ali drugače), še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

6. člen

Dohodek iz nepremičnin

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Izraz »nepremičnine« pomeni enako kakor po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico

do izkoriščanja nahajališč rude, virov in drugega naravnega bogastva; ladje in zrakoplovi se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. člen

Poslovni dobiček

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi pogodbenici, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi pogodbenici, vendar samo toliko dobička, kolikor se pripše:

a) tej stalni poslovni enoti,

b) prodaji dobrin ali blaga v tej drugi državi pogodbenici, ki so enake ali podobne vrste, kot se prodajajo prek te stalne poslovne enote, ali

c) drugim poslovnim dejavnostim, ki se opravlja v tej drugi državi pogodbenici in so enake ali podobne vrste, kot se opravlja prek te stalne poslovne enote.

2. Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odštetiti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovodnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so nastali v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripše stalni poslovni enoti, običajno ugotavlja na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje ugotavljati obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripše stalni poslovni enoti, vsako leto ugotavlja po enaki metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

Ladijski in zračni prevoz

1. Dobiček iz opravljanja ladijskih ali zračnih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri je matično pristanišče ladje, ali če ni takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.

9. člen

Povezana podjetja

1. Kadar:

a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali

b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in se v obeh primerih med podjetjem v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo in določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirasel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države pogodbenice vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi pogodbenici, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države pogodbenice, če bi bili pogoji, ki se vzpostavijo med podjetjema, taki, kakor če bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država pogodbenica ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi pogodbenici obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

Dividende

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države pogodbenice, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati:

a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba (razen osebne družbe), ki ima v neposredni lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;

b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se izplačajo dividende.

3. Izraz »dividende«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatev, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države pogodbenice, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država pogodbenica ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države pogodbenice ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi pogodbenici, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička družbe na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi pogodbenici.

6. Nič v tej konvenciji se ne razлага, kot da preprečuje državi pogodbenici uvedbo posebnega davka od dobička družbe, ki se pripisuje stalni poslovni enoti v tej državi pogodbenici, poleg davka, ki bi se zaračunal od dobička družbe, ki je rezident te države pogodbenice, če noben tako obračunani dodatni davek ne presega petih odstotkov zneska takega dobička, ki v preteklih davčnih letih ni bil obdavčen s takim dodatnim davkom.

Za namen tega odstavka se dobiček ugotovi potem ko so bili odšteti vsi davki, razen dodatnega davka iz tega odstavka, uvedeni v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota.

11. člen

Obresti

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in sicer v skladu z zakonodajo te države pogodbenice, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati desetih odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici, oproščene davka v tej državi pogodbenici, če:

a) je plačnik obresti vlada te države pogodbenice ali njena politična enota, osrednja ali lokalna oblast ali centralna banka;

b) se obresti plačajo vladni države pogodbenice ali njeni politični enoti, osrednji ali lokalni oblasti ali centralni banki;

c) so obresti v upravičeni lasti rezidenta te druge države pogodbenice glede terjatev, za katere je dala poročila, jih zavarovala ali posredno financirala vlada te države države pogodbenice, njena politična enota, osrednja ali lokalna oblast ali centralna banka te druge države pogodbenice ali katera koliksi institucija v popolni lasti te vlade.

4. Izraz »obresti«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali dajejo pravico do udeležbe pri dolžnikovem dobičku, zlasti dohodek iz vladnih ali državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države pogodbenice. Kadar pa ima oseba, ki izplačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolženost, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

Licenčnine in avtorski honorarji

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države pogodbenice, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati desetih odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz «licenčnine in avtorski honorarji», kakor je uporabljen v tem členu, pomeni vse vrste plačil, prejetih kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s programsko opremo, kinematografskimi filmi, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah, in plačila za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države pogodbenice. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev, ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, v kateri je stalna poslovna enota.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del izplačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

Kapitalski dobički

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

3. Dobiček iz odtujitve ladij ali zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali zrakoplovji, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev v kapitalu družbe, katerih več kot 50 odstotkov vrednosti izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtui premoženje.

14. člen

Dohodek iz zaposlitve

1. Ob upoštevanju določb 15., 17. in 18. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi po-

godbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi pogodbenici, če:

a) je prejemnik navzoč v drugi državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v posameznem davčnem letu, in

b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države pogodbenice, ali se plača v njegovem imenu ter

c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v drugi državi pogodbenici.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali zrakoplovu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

15. člen

Prejemki direktorjev

Prejemki direktorjev in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi pogodbenici.

16. člen

Umetniki in športniki

1. Ne glede na določbe 7. in 14. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec kakor je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takih osebnih dejavnosti, ki jih opravlja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih opravlja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nastopil izvajalec ali športnik.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih umetniki ali športniki opravljajo v državi pogodbenici, če se gostovanje v tej državi pogodbenici v celoti ali pretežno krije iz javnih sredstev ene ali obeh držav pogodbenic ali njunih političnih enot, osrednjih ali lokalnih oblasti. V tem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je umetnik ali športnik.

17. člen

Pokojnine

Ob upoštevanju določb drugega odstavka 18. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

18. člen

Državna služba

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast plačuje posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo pogodbenico ali enoto, osrednjo ali lokalno oblast, se obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi pogodbenici in je posameznik rezident te države pogodbenice, ki:

(i) je državljan te države pogodbenice; ali

(ii) ni postal rezident te države pogodbenice samo zaradi opravljanja storitev.

2. a) Ne glede na določbe prvega odstavka se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki jih plačuje država pogodbenica

ali njena politična enota, osrednja ali lokalna oblast ali ki se plačujejo iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo pogodbenico ali enoto, osrednjo ali lokalno oblast, obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

b) Take pokojnine in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države pogodbenice.

3. Za plače, mezde, pokojnine in druge podobne prejemke za storitve, opravljene v zvezi s poslovanjem države pogodbenice ali njene politične enote, osrednje ali lokalne oblasti, se uporabljajo določbe 14., 15., 16. in 17. člena.

19. člen

Študenti

1. Plačila, ki jih za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje prejme študent ali oseba na praksi, ki je ali je bila tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi pogodbenici navzoča samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v tej državi pogodbenici, če taka plačila izhajajo iz virov zunaj te države pogodbenice.

2. Pri nagradah, štipendijah in drugih podobnih prejemkih ter prejemkih iz zaposlitve, ki niso zajeti v prvem odstavku, je študent ali oseba na praksi iz prvega odstavka upravičena tudi do enakih davčnih oprostitev, olajšav ali odbitkov med takim izobraževanjem ali usposabljanjem kakor rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

20. člen

Drugi dohodki

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v prejšnjih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi pogodbenici.

2. Določba prvega odstavka se ne uporablja za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kakor so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

21. člen

Premoženje

1. Premoženje v obliki nepremičnin iz 6. člena, ki je v lasti rezidenta države pogodbenice in je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Premoženje v obliki premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

3. Premoženje v obliki ladij in zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, in premičnin v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami in zrakoplovji se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

22. člen

Odprava dvojnega obdavčevanja

1. Kadar rezident države pogodbenice doseže dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država pogodbenica dovoli:

a) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi pogodbenici,

b) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v tej drugi državi pogodbenici.

Tak odbitek pa v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunane davka od dohodka ali premoženja, ki se nanaša, odvisno od primera, na dohodek ali premoženje, ki se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Kadar je v skladu s katero koli določbo konvencije dohodek, ki ga doseže rezident države pogodbenice, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v tej državi pogodbenici, lahko ta država pogodbenica pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja tega rezidenta kljub temu upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

23. člen

Enako obravnavanje

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljenje te druge države pogodbenice v enakih okolišinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljenje te države pogodbenice v enakih okolišinah, še zlasti glede rezidentstva.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, v tej drugi državi pogodbenici ne sme biti manj ugodno, kakor je obdavčevanje podjetij te druge države pogodbenice, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlagata kot zavezujajoča za državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri ugotavljanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države pogodbenice. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države pogodbenice.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi pogodbenici zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države pogodbenice.

6. Določbe tega člena se ne glede na določbe 2. člena uporabljajo za davke vseh vrst in opisov.

24. člen

Postopek skupnega dogovora

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanje za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na pravna sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav pogodbenic, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice,

katere rezident je, ali, če se njen primer nanaša na prvi odstavek 23. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Če se pristojnemu organu zdi pritožba upravičena in če sam ne najde zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, da bi se izognili obdavčenju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domaćem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom rešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Da bi pristojna organa držav pogodbenic doseglia dogovor v skladu s prejšnjimi odstavki, se lahko dogovarjata neposredno, vključno v skupni komisiji, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki.

25. člen

Izmenjava informacij

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot, osrednjih ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države pogodbenice, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženim pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;

b) predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti na podlagi zakonodaje ali po običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;

c) predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država pogodbenica morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciari, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

26. člen

Pomoč pri pobiranju davkov

1. Državi pogodbenici si pomagata pri pobiranju davčnih terjatev. Taka pomoč ni omejena s 1. in 2. členom. Pristojna

organa držav pogodbenic lahko s skupnim dogovorom uredita način uporabe tega člena.

2. Izraz »davčna terjatev«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dolgovani znesek v zvezi z davki vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot, osrednjih ali lokalnih oblasti, če tako obdavčevanje ni v nasprotju s to konvencijo ali katerim koli drugim dokumentom, ki sta ga podpisali državi pogodbenici, vključno z obrestmi, upravnimi kaznimi in stroški pobiranja ali zavarovanja v zvezi s tem zneskom.

3. Kadar je davčno terjatev države pogodbenice mogoče uveljaviti po zakonodaji te države pogodbenice, dolžnik pa takrat po zakonodaji te države pogodbenice pobiranja ne more preprečiti, to davčno terjatev na zaprosilo pristojnega organa te države pogodbenice sprejme za namene pobiranja pristojni organ druge države pogodbenice. To davčno terjatev pobere ta druga država pogodbenica v skladu z določbami svoje zakonodaje, ki se uporablja pri uveljavljanju in pobiranju njenih davkov, kakor da bi šlo za davčno terjatev te druge države pogodbenice.

4. Kadar je davčna terjatev države pogodbenice tako, da ta država pogodbenica po svoji zakonodaji lahko izvede ukrepe zavarovanja za zagotovitev njenega pobiranja, to davčno terjatev na zaprosilo pristojnega organa te države pogodbenice sprejme zaradi izvedbe ukrepov zavarovanja pristojni organ druge države pogodbenice. Ta druga država pogodbenica izvede ukrepe zavarovanja te davčne terjatve v skladu z določbami svoje zakonodaje, kakor če bi bila to njena davčna terjatev, tudi, če med izvajanjem teh ukrepov te davčne terjatve ni mogoče uveljaviti v prvi omenjeni državi pogodbenici ali če ima dolžnik pravico pobiranje preprečiti.

5. Ne glede na določbe tretjega in četrtega odstavka v državi pogodbenici za terjatev, ki jo je ta država pogodbenica sprejela za namene tretjega in četrtega odstavka, ne veljajo roki ali prednostna obravnava, ki se uporablja za davčno terjatev po zakonodaji te države pogodbenice samo zaradi njene značilnosti. Poleg tega davčna terjatev, ki jo je sprejela država pogodbenica za namene tretjega in četrtega odstavka, v tej državi pogodbenici ne bo prednostno obravnavana po zakonodaji druge države pogodbenice.

6. Obstoj, veljavnost ali višina davčne terjatve države pogodbenice ne bo predmet postopkov pred sodišči ali upravnimi organi druge države pogodbenice.

7. Če kadar koli po zaprosilu države pogodbenice v skladu s tretjim in četrtem odstavkom ter preden druga država pogodbenica pobere in nakaže davčno terjatev prvi omenjeni državi pogodbenici, ta davčna terjatev ni več:

a) davčna terjatev prve omenjene države pogodbenice pri zaprosilu po tretjem odstavku, ki jo je mogoče uveljaviti po njeni zakonodaji in dolžnik po zakonodaji te države pogodbenice pobiranja takrat ne more preprečiti, ali

b) davčna terjatev prve omenjene države pogodbenice pri zaprosilu po četrtem odstavku, za katero ta država pogodbenica po svoji zakonodaji lahko izvede ukrepe zavarovanja za zagotovitev njenega pobiranja,

pristojni organ prve omenjene države pogodbenice o tem takoj uradno obvesti pristojni organ druge države pogodbenice in glede na izbiro druge države pogodbenice prva omenjena država pogodbenica začasno ali trajno umakne svoje zaprosilo.

8. V nobenem primeru se določbe tega člena ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;

b) izvaja ukrepe, ki bi bili v nasprotju z javnim redom;

c) zagotovi pomoč, če druga država pogodbenica ni izvedla vseh razumnih ukrepov za pobiranje ali zavarovanje, ki jih ima na voljo po svoji zakonodaji ali upravni praksi, odvisno od primera;

d) zagotovi pomoč, kadar je upravno breme te države pogodbenice nedvomno nesorazmerno s koristjo, ki bi jo imela druga država pogodbenica.

27. člen**Člani diplomatskih predstavnosti in konzulatov**

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavnosti ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

28. člen**Začetek veljavnosti**

1. Ta konvencija se ratificira. Državi pogodbenici se po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani postopki, ki se po njeni zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti te konvencije. Konvencija začne veljati z dnem prejema zadnjega uradnega obvestila.

2. Ta konvencija se uporablja:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati konvencija;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati konvencija.

29. člen**Spremembe**

Ta konvencija se lahko spremeni s soglasjem držav pogodbenic s sklenitvijo ločenih protokolov, ki so sestavni del te konvencije.

30. člen**Prenehanje veljavnosti**

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petih letih od dneva začetka veljavnosti konvencije. V tem primeru se konvencija preneha uporabljati:

a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi;

b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta ju za to pravilno pooblastili njuni vldi, podpisala to konvencijo.

Sestavljeno v dveh izvirnikih v Astani 10. marca 2016 v slovenskem, kazaškem, ruskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Primož Šeligo l.r.

Za Vlado
Republike Kazahstan
Bahit Sultanov l.r.

**Protokol h Konvenciji
med Vlado Republike Slovenije
in Vlado Republike Kazahstan
o izogibanju dvojnega obdavčevanja
in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki
od dohodka in premoženja**

Ob podpisu konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, ki je bila danes podpisana med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kazahstan, sta se podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščena, sporazumela o tej določbi, ki je sestavni del konvencije:

V zvezi s 7. členom:

Kadar informacije, ki jih ima na voljo ali jih lahko pridobi pristojni organ države pogodbenice, ne zadoščajo za ugotovitev dobička stalne poslovne enote, se dobiček lahko izračuna v skladu z davčno zakonodajo te države pogodbenice pod pogojem, če je dobiček ugotovljen v skladu z načeli tega člena.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta ju za to pravilno pooblastili njuni vladi, podpisala ta protokol.

Sestavljeni v dveh izvirnikih v Astani 10. marca 2016 v slovenskem, kazaškem, ruskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Primož Šeligo l.r.

Za Vlado
Republike Kazahstan
Bahit Sultanov l.r.

3. člen

Za izvajanje konvencije s protokolom skrbi ministrstvo, pristojno za finance.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 432-01/16-33/10
Ljubljana, dne 21. junija 2016
EPA 1276-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

35. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Zvezno vlado Republike Avstrije o uveljavitvi novih mejnih listin za mejne sektorje XVI do XXI na skupni državni meji

Na podlagi šestega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 –ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Zvezno vlado Republike Avstrije
o uveljavitvi novih mejnih listin za mejne sektorje XVI do XXI na skupni državni meji**

1. člen

Ratificira se Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Zvezno vlado Republike Avstrije o uveljavitvi novih mejnih listin za mejne sektorje XVI do XXI na skupni državni meji, sklenjen v Ljubljani 20. maja 2016.

2. člen

Besedilo sporazuma se v izvirniku v slovenskem jeziku glasi*:

* Besedilo sporazuma v nemškem jeziku in priloge sporazuma so na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve ter Geodetski upravi Republike Slovenije.

S p o r a z u m**med Vlado Republike Slovenije
in Zvezno vlado Republike Avstrije
o uveljavitvi novih mejnih listin za mejne
sektorje XVI do XXI na skupni državni meji**

Vlada Republike Slovenije in Zvezna vlada Republike Avstrije sta se na podlagi 17. člena Pogodbe med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o poteku državne meje na mejnih sektorjih VIII do XV in XXII do XXVII dogovorili naslednje:

1. člen

Potek skupne državne meje je na celotnem XVI. mejnem sektorju določen z

- Opisom meje (priloga 1),
- Seznamom koordinat (priloga 2) in
- Mejnim načrtom v merilu 1:2000 (priloga 3).

2. člen

Potek skupne državne meje je na celotnem XVII. mejnem sektorju določen z

- Opisom meje (priloga 4),
- Seznamom koordinat (priloga 5) in
- Mejnim načrtom v merilu 1:2000 (priloga 6).

3. člen

Potek skupne državne meje je na celotnem XVIII. mejnem sektorju določen z

- Opisom meje (priloga 7),
- Seznamom koordinat (priloga 8) in
- Mejnim načrtom v merilu 1:2000 (priloga 9).

4. člen

Potek skupne državne meje je na celotnem XIX. mejnem sektorju določen z

- Opisom meje (priloga 10),
- Seznamom koordinat (priloga 11) in
- Mejnim načrtom v merilu 1:2000 (priloga 12).

5. člen

Potek skupne državne meje je na celotnem XX. mejnem sektorju določen z

- Opisom meje (priloga 13),
- Seznamom koordinat (priloga 14) in
- Mejnim načrtom v merilu 1:2000 (priloga 15).

6. člen

Potek skupne državne meje je na celotnem XXI. mejnem sektorju določen z

- Opisom meje (priloga 16),
- Seznamom koordinat (priloga 17) in
- Mejnim načrtom v merilu 1:2000. (priloga 18).

7. člen

Priloge, navedene v členih 1 do 6, so sestavni del tega sporazuma.

8. člen

Ta sporazum začne veljati prvi dan drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem sta pogodbenici druga drugo obvestili, da so za to izpolnjeni zahtevani notranje pravni pogoji.

9. člen

Tega sporazuma, vključno s prilogami, ni mogoče odrediti.

V POTRDITEV TEGA sta pooblaščenca obeh pogodbenic podpisala ta sporazum.

SKLENJENO V Ljubljani dne 20. maja 2016 v dveh izvirnikih v slovenskem in nemškem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

Za Vlado
Republike Slovenije
Borut Mahnič l.r.

Za Zvezno vlado
Republike Avstrije
Clemens Koja l.r.

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi Ministrstvo za okolje in prostor – Geodetska uprava Republike Slovenije.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 00724-26/2016
Ljubljana, dne 30. junija 2016
EVA 2016-1811-0049

Vlada Republike Slovenije

dr. Miro Cerar l.r.
Predsednik

VSEBINA

30.	Zakon o ratifikaciji Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974, in Protokola 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, 1974 (MAKPPM)	277
31.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BITIMVTP)	303
32.	Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Madžarske o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov (BHUIMVTP)	307
33.	Zakon o ratifikaciji Pogodbe med Republiko Slovenijo in Madžarsko o prilagoditvi črte državne meje zaradi vodnogospodarske ureditve potoka Ledava (BHUDMUP)	311
34.	Zakon o ratifikaciji Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kazahstan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom (BKZIDO)	313
35.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Zvezno vlado Republike Avstrije o uveljavitvi novih mejnih listin za mejne sektorje XVI do XXI na skupni državni meji	322

